

ทำความเข้าใจโลกของฉัน : วัฒนธรรม และโลกทัศน์ภายในสังคมโลก

หลักสูตรสากลสำหรับวัยรุ่น

อายุ 12-14 ปี

Compassion International, Inc.
12290 Voyager Parkway Colorado Springs, CO 80921
<http://www.compassion.com>

สารบัญ

หน้า

บทที่ 1	ฉันมองเห็นโลกของฉันอย่างไร.....	1 - 6
บทที่ 2	พระเจ้าทรงมองเห็นโลกของฉันอย่างไร	7 - 14
บทที่ 3	โลกของฉันเชื่อมต่อกับคนอื่นได้อย่างไร.....	15 -21
บทที่ 4	เราจะแสดงความรักต่อทุกคนได้อย่างไร	22 - 27
การวัดผลความรู้		28
การประเมินผล		29
บรรณานุกรม		29

หลักสูตรสากลสำหรับวัยรุ่น อายุ 12 - 14 ปี

บทที่ 1

เรื่อง ดันมองเห็นโลกของดันอย่างไร

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถอธิบายคุณค่าทางวัฒนธรรมได้ และให้เหตุผลได้ว่าทำไมวัฒนธรรมบางอย่างจึงไม่ตรงกับความเป็นจริง
2. สามารถแสดงให้เห็นว่าคุณค่าทางวัฒนธรรมในท้องถิ่นนั้นมีความเป็นเอกลักษณ์จากที่อื่นๆ แค่ไหน
3. สามารถรับรองและอธิบายได้ว่าวัฒนธรรมสามารถแตกต่างกันได้และไม่ถือเป็นเรื่องผิด
4. ยอมรับความจริงของความเชื่อที่ถือกันมาอย่างผิดๆ ได้

คุณสมบัติ

คุณสมบัติที่นักเรียนจะได้รับการพัฒนาตามรายการประเมิน 40 คุณสมบัติสำหรับวัยรุ่นประกอบไปด้วย

1. ความสามารถในการรู้จักวัฒนธรรมของตนเอง (ข้อ 34)
2. ความรู้สึกถึงความมีจุดมุ่งหมาย (ข้อ 39)

สิ่งที่ต้องเตรียม

1. ขนาดของกลุ่ม : เด็กทั้งห้อง
2. เวลาที่ใช้ในการสอน : 40-60 นาที
3. วัสดุ / อุปกรณ์ :
 - เสื้อผ้าสองชิ้น, เครื่องแต่งกาย, หรือเครื่องประดับ โดยที่ของแต่ละชิ้นเด็กวัยรุ่นสามารถบอกได้ว่าเป็นการแต่งกายที่สื่อถึงวัฒนธรรมท้องถิ่นใด
 - รูปภาพสิ่งของหรือสถานที่ในชุมชนที่เด็กวัยรุ่นคุ้นเคยและน่าจะจำได้ ควรจะเป็นภาพที่มีรายละเอียดให้เห็นชัดเจน
 - กระดานดำ
 - พระคัมภีร์
 - กระดาษ, ดินสอ
4. สถานที่ : ห้องเรียน

ขั้นตอนการเรียนการสอน

ก้าวแรกที่สำคัญที่สุดที่เด็กวัยรุ่นจะได้รับในบทเรียนนี้คือ การทำความเข้าใจและเชื่อในวัฒนธรรมของตัวเองว่า มีคุณค่า แต่อาจไม่ใช่สิ่งที่ถูกต้องที่จะปฏิบัติตามก็ได้ ที่จริงแล้ว พระเจ้าทรงตรัสว่าพระองค์มีวิธีที่จะให้คนของพระองค์คิดว่าเขาถูก ไม่ว่าเขาจะอยู่ในวัฒนธรรมใดหรือยุคไหน บทเรียนนี้จะช่วยให้นักเรียนเห็นว่าพระเจ้าได้เรียกลูกของพระองค์เพื่อที่จะได้เรียนรู้เรื่องดังต่อไปนี้

- ก. อยู่ในวัฒนธรรมของตัวเอง และวางแผนวัฒนธรรมนั้นไว้
- ข. ไม่ปล่อยให้ตัวเองคิดว่าวิถีของวัฒนธรรมนั้นเป็นวิถีเดียวกับของพระเจ้า

ข้อเสนอแนะ: การยอมรับวิถีของวัฒนธรรมตัวเองอาจไม่ใช่เรื่องที่ถูกต้องเสมอไป และบางครั้งก็เป็นเรื่องที่ยอมรับได้ยากด้วยซ้ำ ให้ครูสอนเรื่องนี้ด้วยความระมัดระวังและแสดงให้เด็กวัยรุ่นเห็นถึงความเคารพในวัฒนธรรมของเขา อาจไม่จำเป็นต้องอธิบายให้ชัดเจนมาก ให้ครูลองเตรียมตอบคำถามในประเด็นที่อาจยากและละเอียดอ่อน ที่อาจขัดแย้งกับสิ่งที่เป็ที่นับถือสืบทอดกันมาในวัฒนธรรมของเด็กวัยรุ่น (เช่น เรื่องครอบครัว, ศาสนา, โรงเรียน, รัฐบาล) ดังนั้นโดยเฉพาะบทเรียนนี้ ให้ครูหลีกเลี่ยงคำพูดที่อาจฟังแล้วเป็นการดูถูกดูหมิ่น ไม่ว่าจะพูดถึงวัฒนธรรมใดก็ตาม หรือลองใช้วิธีให้เด็กวัยรุ่นได้มีโอกาสเสนอความคิดเห็นและร่วมกันหาทางออกเอง

การนำเข้าสู่บทเรียน:

ขั้นตอนที่ 1. ครูชูเสื้อผ้าขึ้นมาสองชิ้น หรือเครื่องประดับก็ได้ ถามเด็กในห้องว่า “ใครอยากจะได้เสื้อผ้าสองชิ้นนี้บ้าง” จากนั้นส่งเสื้อผ้าชิ้นหนึ่งไปให้เด็กคนแรก แล้วลองให้เขาพูดความเห็นที่เขา

มีต่อเสื้อผ้าชิ้นนั้น จากนั้นส่งเสื้อผ้าอีกชิ้นไปให้เด็กคนที่สองเพื่อถามความเห็นเช่นกัน

ครูพูดว่า:

- ก. ครูอยากให้เธอทั้งสองคนถือเสื้อนี้ ลองดูให้ละเอียด แล้วตอบคำถาม 2 ข้อให้เพื่อนในห้องฟัง:

- บอกว่าเราสังเกตเห็นอะไรบ้าง?
- บอกว่าเสื้อนี้สื่อให้เราเห็นว่าคนที่ใส่ น่าจะเป็นอย่างไรได้บ้าง?

- ข. สิ่งที่เราสังเกตเห็นห้ามพูดซ้ำกับเพื่อนๆ แล้วก็ให้พูดถึงแต่แง่ดีที่เรามองเห็นเท่านั้น

ข้อเสนอแนะ: ถ้ามีเด็กมากกว่า 10 คนในห้อง ให้เลือกมาตอบคำถามสัก 8 คน หรือขออาสาสมัครตอบหลายๆ คนก็ได้

ขั้นตอนที่ 2. หลังจากนั้นก็ส่งเสื้อชิ้นที่ 2 ให้เด็กๆ คนอื่น ถามคำถามเดียวกัน

ครูพูดว่า: “เอาละ ทีนี้บอกครูสิว่า เด็กๆ สังเกตเห็นอะไร และให้พูดมาคนละ 1 อย่างว่าเสื้อนี้สื่อให้เราเห็นว่าคนที่ใส่ น่าจะเป็นอย่างไรได้บ้าง ห้ามพูดซ้ำกันนะ และพูดถึงแต่แง่ดีด้วย”

ขั้นตอนที่ 3. ให้เด็กๆ ทั้งห้องช่วยกันสรุปโดยการเปรียบเทียบสิ่งที่แต่ละคนสังเกตเห็น

ครูพูดว่า:

- ก. อะไรคือข้อแตกต่างที่เราสังเกตเห็นเมื่อเราเปรียบเทียบของ 2 ชิ้นนี้?
- ข. ของ 2 ชิ้นนี้มีความเหมือนกันอย่างไร?
- ค. (ชูของชิ้นมา 1 ชิ้น) มีกี่คนที่ชอบชิ้นนี้? ให้ยกมือขึ้น
- ง. (ชูของอีกชิ้นหนึ่งขึ้นมา) ใครชอบอันนี้มากกว่ายกมือขึ้น

ข้อเสนอแนะ: ตรงนี้ไม่ได้มีคำตอบที่ถูกหรือผิด ใครชอบอันไหนมากกว่าก็ได้ ประเด็นก็คือให้ครูย้ำให้เด็กๆ เข้าใจว่าไม่ได้มีตัวเลือกที่ผิดหรือถูก แล้วแต่ว่าใครชอบอันไหน

ขั้นตอนที่ 4. ครูพูดว่า: “วิธีแต่งกายหรือประดับร่างกายของคนเราสามารถบ่งบอกได้ว่าคนๆ นั้นมาจากที่ไหน บอกได้ไปถึงครอบครัว, ศาสนา, ศิลปะ, ดนตรี, การปกครอง, และประเพณีที่สืบทอดกันมา”

ขั้นตอนที่ 5. ครูเขียนลักษณะของวัฒนธรรมตามนี้ลงบนกระดาน: ครอบครัว, ศาสนา, ศิลปะ, ดนตรี, การปกครอง, และประเพณี, ครูอาจถามเด็กวัยอนุบาลได้ว่ามีลักษณะของวัฒนธรรมอะไรอีกบ้างที่เขาคิดได้ ควรจะเป็นลักษณะของวัฒนธรรมโดยทั่วไป ไม่เฉพาะเจาะจงอันใดอันหนึ่ง

ครูพูดว่า: “สิ่งต่างๆ เหล่านี้ช่วยอธิบายที่มาของคนเราได้ เมื่อเราเอาสิ่งเหล่านี้มารวมกันก็จะทำให้เราเข้าใจความเป็นมนุษย์ ซึ่งเราเรียกองค์ประกอบเหล่านี้ว่า “วัฒนธรรม”

ขั้นตอนที่ 5. ครูเขียนคำว่า “วัฒนธรรม” ลงบนกระดาน แล้วให้เด็กทุกคนพูดคำนี้ตามครูอีกครั้งหนึ่ง

ถามว่าเด็กๆ ว่าเขาเคยได้ยินคำนี้ไหม

- ก. ชูของทั้ง 2 ชิ้นขึ้นมาอีกครั้งและครูพูดว่า: “ของ 2 สิ่งนี้แสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน 2 อย่าง ดังนั้นการที่เราชอบวัฒนธรรมหนึ่งไม่ได้หมายความว่าวัฒนธรรมนั้นดีกว่าอีกวัฒนธรรมหนึ่ง แต่ละวัฒนธรรมต่างมีข้อที่เราชอบและไม่ชอบได้ทั้งนั้น”
- ข. ครูถามว่า: “ในพระคัมภีร์ เด็กๆ คิดว่ามีตอนไหนบ้างใหม่ที่พระเจ้าตรัสว่าทรงชอบวัฒนธรรมไหนมากกว่าอีกวัฒนธรรมหนึ่ง?” (ให้เวลาเด็กๆ ได้ตอบคำถาม)
- ค. ครูพูดว่า: “แม้แต่พระเยซู พระบุตรของพระเจ้า ยังเกิดมาเป็นมนุษย์ โตขึ้นมาในวัฒนธรรมชาวยิว พระองค์ก็ไม่ได้สอนว่าวัฒนธรรมยิวดีที่สุด พระเยซูบอกให้คริสเตียนออกไปยังทุกมุมโลกไม่ว่าจะวัฒนธรรมใดก็ตาม และให้บอกความจริงของพระเจ้าให้เขาได้รู้”

ข้อเสนอแนะ: ถ้ามีเวลาให้อ่านพระบัญชาสุดท้ายที่พระเยซูทรงตรัสแก่เหล่าสาวกใน มัทธิว 28:19 “จงออกไปสั่งสอนชนทุกชาติให้เป็นสาวกของเรา ให้เขารับบัพติศมาในพระนามแห่งพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์”

- ง. ครูพูดว่า: “วิธีคิดของพระเจ้าไม่ใช่ใช้วัฒนธรรมของมนุษย์ แต่เป็นสิ่งที่เหนือกว่าวัฒนธรรมของมนุษย์ เป็นสิ่งสำคัญที่เราควรเข้าใจว่า วัฒนธรรมของมนุษย์ไม่ได้เป็นความจริงตามพระคำของพระเจ้า แต่ก็ยังเป็นสิ่งสำคัญอีกเช่นกันว่า พระเจ้าให้ความเคารพและให้เกียรติกับวัฒนธรรมที่เราอยู่”

- จ. ครูพูดว่า: “เมื่อพระเยซู พระบุตรของพระเจ้าลงมาเป็นมนุษย์ พระองค์ทรงเกิดมาเป็นเด็กชาวยิว โตขึ้นมาในวัฒนธรรมชาวยิว พระเจ้าไม่ได้เป็นยิว แต่พระองค์ก็ให้พระบุตรของพระองค์มาเกิดในวัฒนธรรมยิวเพื่อที่ความรอดจะได้ถึงคนยิวก่อน จากนั้นพระองค์จึงเรียกให้เหล่าสาวกออกไปทั่วโลกเพื่อทำสิ่งเดียวกัน นั่นคือ นำความจริงไปยังวัฒนธรรมต่างๆ ในโลก”

กิจกรรมการเรียนรู้

การมองโลกในมุมต่างๆ

- ขั้นตอนที่ 1. ส่งรูปที่มีวิวทิวทัศน์หรือสิ่งของที่เด็กคุ้นเคยให้เด็กในห้องดู ส่งต่อรูปภาพให้แต่ละคนดูได้ไม่เกิน 10 วินาที จากนั้นให้ส่งรูปให้เพื่อนคนต่อไปดูต่อ
- ขั้นตอนที่ 2. เมื่อทุกคนดูรูปหมดแล้ว เอารูปคืนและให้เด็กแต่ละคนลงเขียนสิ่งที่อยู่ในความทรงจำที่สังเกตได้ในภาพนั้นมา คนละ 8 อย่าง
- ขั้นตอนที่ 3. เมื่อเด็กวัยรุ่นเขียนครบ 8 อย่างแล้ว ขออาสาคนหนึ่งมาอ่านข้อสังเกตข้อแรกให้เพื่อนฟัง
- ก. ให้เด็กวัยรุ่นที่เขียนเหมือนกับเพื่อนยกมือขึ้น ถ้าทุกคนยกมือขึ้นเหมือนกันหมด ก็ให้อ่านข้อสังเกตข้อต่อไป
- ข. วัตถุประสงค์ของเกมนี้ก็คือ ครูต้องหาให้เจอว่ามีจุดไหนในภาพบ้างที่เด็กวัยรุ่นส่วนใหญ่ไม่ได้สังเกตเห็นและจดเอาไว้ เมื่อหาเจอ ถึงแม้ว่าจะมีแค่คนเดียวที่ไม่ได้สังเกตเห็น ให้เด็กทั้งห้องยืนขึ้น รวมกลุ่มเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มที่สังเกตเห็น อีกกลุ่มเป็นกลุ่มที่ไม่ได้สังเกตเห็น
- ค. ทีนี้ให้ถามกลุ่ม (หรือคน) ที่ไม่ได้สังเกตเห็นให้อ่านข้อสังเกตที่ตัวเองได้จดเอาไว้ให้ทุกคนในแต่ละกลุ่มยกมือขึ้นเหมือนเดิม เมื่อได้ยินเพื่อนอ่านข้อสังเกตที่เหมือนกัน
- ง. ทีนี้ให้ครูอธิบายให้ทั้ง 2 กลุ่มฟัง ขณะที่ถือรูปขึ้นมาให้เด็กวัยรุ่นดูอีกครั้งหนึ่ง และพูดว่า: “เราทุกคนเห็นรูปนี้ และเขียนในสิ่งที่ตัวเองจำได้ลงไป มีใครบ้างไหมที่เขียนในสิ่งที่ไม่มีในรูป?” (ให้เด็กๆ ตรวจสอบรายการสิ่งที่ตัวเองเขียนอีกครั้ง แล้วตอบ)
- จ. จากนั้นถามว่า: “เอาละ ถ้าทั้งสองกลุ่มมองรูปภาพเดียวกันแต่เขียนในสิ่งที่สังเกตไม่เหมือนกัน หมายความว่ากลุ่มหนึ่งผิด อีกกลุ่มหนึ่งถูกหรือเปล่า?” (ให้เด็กๆ ตอบ วัตถุประสงค์คือให้เด็กเข้าใจว่ามุมมองที่แตกต่างกันไม่ใช่เรื่องผิดหรือถูก)
- ขั้นตอนที่ 4. ยังให้เด็กๆ อยู่ในกลุ่มทั้ง 2 กลุ่มเหมือนเดิม
- ครูพูดว่า: “ถ้าครูจะบอกเด็กวัยรุ่นว่าครูเองก็เขียนข้อสังเกตของครูไว้ด้วยเหมือนกัน แล้วก็ มีบางตำแหน่งในรูปที่ไม่มีใครพูดถึงเลยซึ่งเป็นจุดที่สำคัญมากซะด้วย ก็คือ _____” (ระบุตำแหน่งในรูปที่เห็นชัดเจนเลยว่าไม่มีอยู่ในภาพ เช่น ข้างน้อยสีม่วง)
- ขั้นตอนที่ 5. สุดท้ายให้เด็กๆ กลับไปนั่งที่เดิม จากนั้นค่อยเฉลยว่า “ครูแค่อยากแสดงให้เด็กวัยรุ่นเห็นเป็นตัวอย่าง ว่า มีอยู่ 3 กลุ่มที่มึ่ความคิดเห็นต่างกัน ก็คือ กลุ่มของเด็ก 2 กลุ่ม กับครูอีกกลุ่มหนึ่ง กลุ่มของเด็ก 2 กลุ่ม เห็นหรือสังเกตรูปได้แตกต่างกัน ถึงแม้ว่าจะเป็นรูปอันเดียวกัน

แต่นั้นก็เพราะเขาสนใจในสิ่งที่ไม่เหมือนกัน แต่สิ่งที่ครูเห็นไม่ใช่แค่แตกต่างจากเขา ครูเห็นผิดไปเลย ถึงแม้ว่าจะมีเด็กๆ บางคนอุทิศส่หามาเข้าข้างครู แต่ที่จริงแล้วไม่มีข้างน้อย สีม่วงอยู่ในรูปนั้นหรือ"

ข้อเสนอแนะ: ให้ครูลองเล่นสนุกๆกับเด็กๆ ลองพูดให้ดูจริงจังว่าสิ่งที่ครูพูดมีจริงๆ ซึ่ไปในรูปแล้วแสร้งพูดว่ามีสีนั้นอยู่ตรงนั้นจริงๆ ให้ครูแก้มองหาลูกเด็กว่า ถ้าไม่เชื่อครูจะถูกทำโทษ แล้วยืนยันว่าสิ่งที่ตัวเองพูดนั้นมีจริงๆ

- ก. แก้มองหาลูกเด็กต่อไป โดยพูดว่า: "สิ่งที่ครูเห็นในภาพเนี่ย เป็นสิ่งสำคัญมากจริงๆนะ"
- ข. พยายามหาลูกเด็กแต่ละคน โดยให้เดินออกมาจากกลุ่มแล้วพูดกล่อมเขาว่า "เห็นไหมเนี่ย ข้างน้อยสีม่วงอยู่ตรงนี้ เห็นใช่ไหม?" ครูอาจจะแก้มองบอกว่ามันหลบอยู่หลังสิ่งของอะไรบางอย่าง แต่มันอยู่ตรงนั้นจริงๆ ลองพูดกับเด็กทีละคน หลายๆ คน ยืนยันว่า "เด็กก็แค่เห็นด้วยกับครูว่ามีข้างน้อยสีม่วงอยู่ในรูปก็แค่นั้น ครูแค่อยากให้เด็กๆ เห็นสิ่งที่ครูเห็น"
- ค. ลองแก้มองแสดงละครต่อไป พูดให้ดูเป็นเรื่องใหญ่ว่าคนที่เห็นเหมือนกับครูจะได้รางวัลหรืออะไรก็ว่าไป

กิจกรรมสรุปบทเรียน

ทบทวนหลักการที่เรียนมาในบทเรียนนี้ ครูพูดว่า:

1. เราทุกคนต่างมาจากวัฒนธรรมหนึ่ง ซึ่งจะส่งผลต่อวิถีคิดและวิธีมองโลกของเราด้วย
2. โลกของเรามีหลากหลายทางวัฒนธรรม โดยที่แต่ละวัฒนธรรมก็มีมุมมองต่อโลกที่แตกต่างกันไป
3. เพียงแค่วัฒนธรรมของคนอื่นมองเห็นโลกแตกต่างกับวัฒนธรรมของตัวเอง ไม่ได้หมายความว่าผิด
4. แต่ก็มีมุมมองบางอย่างที่ถือว่าผิด ไม่ว่าเราอยากจะให้มีข้างน้อยสีม่วงอยู่ในรูปมากแค่ไหน (ชูรูปขึ้นมา) แต่ยังไงก็ไม่มีข้างน้อยสีม่วงในนี้ เพราะมันไม่เป็นความจริง
5. บางอย่างที่เราถือว่าเป็นวัฒนธรรม เช่น วิธีการแต่งกายของเรา ดนตรีที่เราชอบ บ้านที่เราอยู่อาศัย ศิลปะที่เราวาด สิ่งเหล่านี้คือความแตกต่างทางวัฒนธรรมซึ่งไม่มีแบบไหนดีกว่ากัน
6. แต่บางสิ่งก็ถือได้ว่าเป็นสิ่งที่ผิด ไม่ว่าวัฒนธรรมนั้นอาจจะบอกว่าไม่ผิดก็ตาม การฆ่าคน การทำร้ายกัน
7. พระเจ้าไม่ได้ขึ้นชอบวัฒนธรรมใดวัฒนธรรมหนึ่งมากกว่ากัน พระองค์ให้คุณค่ากับทุกวัฒนธรรม แต่พระกิตติคุณของพระองค์นั้นอยู่เหนือวัฒนธรรมใดๆ

บันทึกประจำวัน

ขั้นตอนที่ 1. สรุปด้วยการให้เด็กทำบันทึกประจำวันเป็นการบ้าน บอกเด็กๆ ว่าให้เขาเขียนเรื่องที่เขาคิดว่าจะบอกกับพระเจ้าเป็นการส่วนตัว

ขั้นตอนที่ 2. ครูอธิบายว่า: "ครูอยากให้เด็กๆ แสดงความคิดเห็น ในหัวข้อต่อไปนี้"

- ขั้นตอนที่ 3. ให้เวลาเด็กวัยรุ่นจดหัวข้อลงไป บอกว่าอย่าเพิ่งให้เพื่อนดูในสิ่งที่เราเขียน ให้เก็บไว้จนถึงชั่วโมงหน้า ค่อยมาคุยเรื่องนี้กัน แต่ให้เก็บเป็นความลับไว้ก่อนอย่าเพิ่งบอกใคร

This image shows a full page of a handwriting practice worksheet. It consists of multiple rows of horizontal dashed lines spaced evenly down the page, providing a guide for letter height and placement. The background is plain white, and there are no other markings or text present.

หลักสูตรสากลสำหรับวัยรุ่น อายุ 12 - 14 ปี

บทที่ 2

เรื่อง พระเจ้าทรงมองเห็นโลกของฉันอย่างไร

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถอธิบายได้ว่า โลกทัศน์ คืออะไร
2. สามารถอธิบายและยืนยันโลกทัศน์ของคริสเตียนจากพระคัมภีร์ที่ว่า ไม่ว่าความบาปจะทำลายสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้างมาอย่างดีไปแค่ไหน แต่สิ่งที่พระเยซูทรงทำบนไม้กางเขนก็แก้ไขทุกอย่างให้กลับคืนมาได้อีกครั้ง
 - เรามองพระเจ้าอย่างไร
 - เรามองตัวเองอย่างไร
 - เรามองคนอื่นอย่างไร
 - เรามองธรรมชาติอย่างไร
3. สามารถชี้ให้เห็นโลกทัศน์ของมนุษย์ที่ต่างจากโลกทัศน์ของพระเจ้าได้
4. สามารถอธิบายและยกตัวอย่างให้เห็นว่าโลกแห่งความบาปนี้พยายามเปลี่ยนความคิดเราให้กลายเป็นเหมือนโลกนี้ได้อย่างไร

คุณสมบัติ

คุณสมบัติที่นักเรียนจะได้รับการพัฒนาตามรายการประเมิน 40 คุณสมบัติสำหรับวัยรุ่นประกอบไปด้วย

1. ความหวังใจ (ข้อ 26)
2. ความเท่าเทียมกันและความยุติธรรมในสังคม (ข้อ 27)
3. ความสามารถในการเข้ากับผู้อื่น (ข้อ 33)
4. ความสามารถในการรู้จักวัฒนธรรมของตัวเอง (ข้อ 34)
5. ความรู้สึกถึงความมีจุดมุ่งหมาย (ข้อ 39)

สิ่งที่ต้องเตรียม

1. ขนาดของกลุ่ม : เด็กทั้งห้อง
2. เวลาที่ใช้ในการสอน : 40 นาที

3. วัสดุ / อุปกรณ์ :

- วัสดุกรองแสงเป็นสีๆ (ควรหาให้ได้มากกว่า 1 สี) อาจใช้เป็นแว่นตาดำ แก้วสี พลาสติกใส ที่มีสี หรือแม้กระทั่งขวดพลาสติกหรือขวดน้ำที่เป็นสีแทนก็ได้
- กระดาษสีหลายๆ สี, กระดาษ, เศษผ้า
- ดินน้ำมัน (พอที่จะแจกให้เด็กทุกคน)
- กระดานดำ
- พระคัมภีร์

4. สถานที่ : ห้องเรียน

ขั้นตอนการเรียนรู้การสอน

เมื่อชั่วโมงที่แล้ว เด็กได้เรียนรู้ว่าแต่ละวัฒนธรรมต่างมีวิธีคิด หรือทำแตกต่างกัน แต่นั่นไม่ได้หมายความว่าเขาผิดหรือเขาถูก แล้วเราก็ได้เรียนกันไปด้วยว่ามุมมองที่ผิดจริงๆ ก็มีดังนั้นสรุปคือ เมื่อเราเอาพระเจ้าเป็นที่ตั้ง ทางของพระองค์ทรงอยู่เหนือวัฒนธรรมใดๆ และทางของพระองค์เป็นทางที่ถูกต้อง ดังนั้นทางใดๆ ก็ตามที่ขัดแย้งกับทางของพระองค์นั้นไม่ถูก

ในบทเรียนนี้ เด็กๆ จะได้เข้าใจคำว่า “โลกทัศน์” ว่าคืออะไร (คือวิธีที่คนเรามอง หรือเข้าใจโลกว่าเป็นอย่างไร) และจะได้เข้าใจว่า โลกทัศน์ของพระเจ้านั้นถูกต้อง ซึ่งหมายถึง โลกทัศน์อื่นที่ไม่สอดคล้องกับโลกทัศน์ของพระเจ้านั้นผิด

บทเรียนนี้จะอธิบายว่าโลกทัศน์พื้นฐานของคริสเตียนคืออะไร และทำไมโลกทัศน์ของมนุษย์ถึงขัดแย้งกับโลกทัศน์ของพระเจ้า พระเจ้าได้อธิบายโลกทัศน์ของพระองค์ไว้ในพระคัมภีร์ให้เราเห็นอย่างชัดเจน เพื่อที่เราจะมองโลกนอที่พระองค์มอง ดังนั้นเราจะต้องเชื่อตามความจริงในพระคัมภีร์ที่ว่า

- มีพระเจ้าเพียงองค์เดียว ซึ่งเป็นผู้สร้างสรรพสิ่ง
- สิ่งที่พระเจ้าทรงสร้างทุกอย่างนั้นดี
- พระเจ้าทรงสร้างเราเหมือนตามพระฉายาของพระองค์
- พระเจ้าทรงสร้างเราให้มีความสัมพันธ์กับพระองค์และคนรอบข้าง
- พระเจ้าทรงสร้างเราให้มีความสัมพันธ์กับโลกนี้

เด็กๆ จะได้เรียนรู้ว่าเพราะความบาป ความเข้าใจของเราในทุกวันนี้จึงถูกบิดเบือนไปตั้งแต่วันที่เราก่อเกิด ด้วยเหตุผลนี้ พระเยซู พระบุตรของพระเจ้า จึงทรงมาตายบนไม้กางเขนเพื่อเยียวยารักษาความสัมพันธ์ที่แตกสลาย

ข้อเสนอแนะ: บทเรียนนี้เป็นบทสรุปย่อๆ ของหลักสูตรที่จะลงลึกในเรื่องความสัมพันธ์ เป็นที่รู้กันว่าเราคงไม่สามารถสอนให้เด็กวัยรุ่นมีความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องโลกทัศน์ของคริสเตียนเพียงแค่เรียนในห้องชั่วโมงเดียว แต่การให้ข้อมูลที่ถูกต้องจะเป็นพื้นฐานที่ดีให้กับเด็ก ไม่เพียงแต่ในห้องเรียนเท่านั้น แต่ชั่วโมงเรียนต่อไปอีกด้วย ดังนั้นครูควรตั้งเป้าเป็นอันดับแรกว่า เด็กวัยรุ่นจะเข้าใจว่าโลกทัศน์คืออะไร และสิ่งที่เขาเชื่อตรงตามโลกทัศน์ของพระเจ้า (หรือของคริสเตียน) หรือไม่

การนำเข้าสู่บทเรียน:

ขั้นตอนที่ 1. ก่อนเริ่มสอน ให้ครูเตรียมสิ่งของที่จะใช้ทำกิจกรรมมาสัก 3-4 ชิ้น

- ก. ถ้าครูมีกระดาษวาดรูปกับสีเทียน หรือสีเมจิก ครูสามารถวาดรูปง่ายๆ ด้วยการจุดสีจนเห็นเป็นรูปลงในกระดาษ (แผ่นหนึ่งสีแดง, อีกแผ่นสีฟ้า, อีกแผ่นสีเหลือง เป็นต้น)
- ข. หรือครูอาจจะใช้เศษผ้าหลายๆ สี (พยายามเลี่ยงใช้ผ้าที่มีลวดลายหรือมีสีปนกันหลายสีในผ้าชิ้นเดียว ควรเลือกผ้าที่มีสีเดียว ไม่มีลวดลาย)
- ค. อย่าให้เด็กเห็นอุปกรณ์ที่ครูเตรียมมาจนถึงเวลาสอน
- ง. แล้วก็ควรเตรียมวัสดุกรองแสงที่เป็นสี ควรเป็นวัสดุที่สามารถมองผ่านได้ หามาอย่างน้อย 1 สี (อาจใช้เป็นแว่นตาดำ แก้วสี พลาสติกใสที่มีสี, หรือแม้กระทั่งขวดพลาสติกหรือขวดน้ำที่เป็นสีแทนก็ได้)
- จ. ถ้าเป็นไปได้ ให้ครูเลือกใช้สีของวัสดุกรองแสง กับสีของสิ่งของอย่างอื่นที่เตรียมไว้ที่เป็นสีเดียวกันมาสักหนึ่งชิ้น เช่น ถ้าครูเลือกเศษผ้าสีเขียว ก็ให้ใช้ขวดน้ำพลาสติกสีเขียวด้วย เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ: ครูสามารถเตรียมที่กรองแสงสี กับสิ่งของที่เป็นสี มากเท่าไรก็ได้ ให้พอเหมาะกับจำนวนเด็กในห้อง ถ้าที่กรองแสงนั้นมีรูปร่างที่เมื่อเวลามองผ่านแล้ว จะยิ่งทำให้การมองเห็นยากขึ้น (เช่น ขวดน้ำพลาสติกสี เมื่อมองผ่านแล้วจะยิ่งดูยากขึ้น) ก็ยิ่งดี เพราะนั่นคือวัตถุประสงค์ของกิจกรรมนี้อยู่แล้ว ก่อนถึงชั่วโมงสอนให้ครูทดลองดูก่อนว่า เวลามองผ่านที่กรองแสงสี เพื่อดูสิ่งของที่เป็นสีที่ครูเลือกใช้มานั้น บอกสีที่ถูกต้องได้ยาก

ขั้นตอนที่ 2. อธิบายให้เด็กในห้องฟัง “ครูจะแจกวัสดุกรองแสงให้กับเด็ก ให้เด็กๆ ใช้ที่กรองแสงนั้นมองผ่านของที่ครูจะหยิบออกมาให้เด็กดู แล้วให้เด็กคนนั้นบอกว่าของสิ่งนั้นเป็นสีอะไร เพื่อนๆ ในห้องห้ามช่วยนะ”

- ก. เริ่มต้นถามเด็กคนแรก ให้เด็กที่เหลือในห้องฟัง ลองหยิบมาสัก 3-4 ตัวอย่าง พยายามให้เด็กพูดว่าเป็นสีอะไร
- ข. หลังจากที่ได้ถามคนที่ถูกถามทายชื่อสีมาแล้ว เด็กที่เหลือทั้งห้องถึงจะตอบได้
- ค. ลองถามเด็กหลายๆ คน ถ้าครูมีสิ่งของที่เตรียมมามากพอ อาจจะ让孩子จับคู่กันลองสลับกันทายดูด้วยตัวเองก็ได้

ข้อเสนอแนะ: ครูอาจจะต้องระวังด้วยว่าเด็กวัยรุ่นบางคนอาจจะตาบอดสี และไม่สามารถทายสีที่ถูกต้องได้เลย ถ้าเป็นเช่นนั้น ก็ไม่เป็นไร ที่จริงแล้วกลับเป็นสิ่งที่ดีที่จะช่วยให้เด็กในห้องเห็นในประเด็นที่ครูจะสอนได้ชัดเจนขึ้น และรู้จักด้วยว่าการเป็นตาบอดสีเป็นอย่างไร

ขั้นตอนที่ 3. ให้เด็กกลับมาที่นั่งเดิมแล้วให้เด็กสักคนอาสาออกมาหน้าชั้นเพื่อเล่าประสบการณ์ให้เพื่อนฟัง ถามเขาว่า สังเกตไหมว่า เวลามองผ่านวัสดุกรองแสงที่มีสีเดียวกับสิ่งของที่มอง จะยิ่งบอกสีได้ยากกว่า

- ก. อธิบายว่า: “เด็กมองสิ่งเดียวกัน แต่ไม่เห็นเหมือนกัน ถึงแม้ว่าเด็กจะทาสีได้ถูกต้อง เด็กวัยรุ่นก็ยังเห็นสีนั้นแตกต่างจากที่เพื่อนมองโดยไม่ใช้วัสดุกรองแสง มุมมองที่เด็กมองโลกนี้เปลี่ยนไปหมด สิ่งนี้แสดงให้เห็นถึงหลักการที่เรียกว่า “โลกทัศน์” โลกทัศน์มีความหมายง่ายๆ คือวิธีที่เรามอง ตีความ และเข้าใจโลก”
- ข. อธิบายว่า: “ทุกคนมีโลกทัศน์ของตัวเอง แต่ละคนมองโลกเดียวกัน แต่ตีความและเข้าใจในมุมมองที่ต่างกัน อย่างเมื่อช่วงโง่งที่แล้ว วัฒนธรรมที่แตกต่างก็ทำให้เราปฏิบัติหรือมองสิ่งต่างๆ แตกต่างกันไป แต่ว่า เมื่อช่วงโง่งที่แล้วเราก็ได้เรียนว่า มีความเชื่อบางอย่างที่ผิด ไม่ว่าวัฒนธรรมนั้นจะสอนเราว่าเป็นสิ่งที่ถูกมากแค่ไหนก็ตาม
- ค. ให้ครูพูดถึงรูปภาพที่ใช้เป็นกิจกรรมเมื่อช่วงโง่งที่แล้ว
ครูพูดว่า: “ไม่ว่าเด็กจะบอกว่า ไม่มีช้างน้อยสีม่วงในรูปมากแค่ไหน วันนี้เราเองได้สัมผัสประสบการณ์เดียวกัน เรามองผ่านสีหลายสีเพราะสิ่งที่มากองและบิดเบือนการมองเห็นของเรา แต่มีอยู่สีหนึ่งที่เป็นสีที่ไม่ได้ถูกเจือปนหรือบิดเบือนเพื่อให้ตาของเรามองเห็นอย่างชัดเจน สำหรับคริสเตียน เราเชื่อว่าพระเจ้ามองเห็นโลกผ่านสายตาที่ไม่ได้ถูกบิดเบือน แต่เราทุกคนในโลกต่างหากที่มีสายตาที่ถูกบิดเบือนไป”
- ง. ครูพูดว่า: “วันนี้ ให้เรามาทำความเข้าใจว่าทำไมเราถึงเห็นเป็นแบบนี้ ทำเป็นแบบนี้ และลองมาคิดว่าถ้าเราเริ่มทำในสิ่งที่พระเจ้าทำ เห็นในสิ่งที่พระเจ้าเห็น เราจะได้เข้าใจโลกทัศน์ของพระเจ้าในชีวิตของเรามากขึ้น”

กิจกรรมการเรียนรู้

เรื่องราวของสาเหตุว่าทำไมมนุษย์จึงมีมุมมองต่อโลกไม่เหมือนกับพระเจ้า

- ขั้นตอนที่ 1. พระคัมภีร์ได้บอกถึงเรื่องจริงที่ว่า พระเจ้าทรงสร้างเรามาให้เราเป็นคนที่ดี และมีคุณค่า เป็นคนที่รักพระเจ้า รักผู้อื่น และรักสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง ดังนั้นความจริงที่สำคัญประการแรกในโลกทัศน์ของคริสเตียนก็คือ มีพระเจ้าเพียงองค์เดียว และพระองค์ทรงสร้างทุกสิ่งที่มีอยู่ในโลกขึ้นมา
- ก. ให้ครูเขียนหัวข้อที่ 1 นี้ลงบนกระดาน **“มีพระเจ้าเดียวเป็นผู้สร้างสรรค์พลังในโลก”**
- ข. อ่านปฐมกาล 1:1 ซึ่งให้เด็กเห็นว่าพระเจ้าของเราทรงเป็นผู้สร้างทุกสิ่ง “ทั้งสวรรค์และแผ่นดินโลก” หมายถึงทุกสิ่งที่มีอยู่ในโลก และรอบโลก
- ค. ทิ้งช่องว่างไว้เพื่อไว้เติมหัวข้อต่อไปได้
- ขั้นตอนที่ 2. ความจริงที่สำคัญประการที่สองในโลกทัศน์ของคริสเตียนก็คือ ทุกสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้างนั้นดี พระเจ้าไม่ได้สร้างมารซาตาน และไม่ได้ให้มันอยู่ในโลกนี้
- ก. ให้ครูเขียนหัวข้อที่ 2 นี้ลงบนกระดาน **“ทุกสิ่งที่พระเจ้าสร้างนั้นดี”**
- ข. อ่านข้อพระคำปฐมกาล บทที่ 1 ให้เด็กวัยรุ่นสังเกตคำที่เขียนซ้ำกันหลายๆ ครั้ง:
ข้อ 3-4, 9-10, 12, 16-18, 21, 25, 31
- ค. ครูถามว่า: “อะไรคือสาเหตุหรือวัตถุประสงค์หลักของพระคัมภีร์ที่อธิบายการทรงสร้างของพระเจ้า?” (พระองค์เห็นว่าดี)

ขั้นตอนที่ 3. ต่อไปอธิบายว่าเมื่อพระเจ้าสร้างมนุษย์ พระองค์ทรงสร้างขึ้นตามพระฉายาของพระองค์ หมายความว่า พระองค์สร้างเราให้คิดได้ ให้มีความรู้สึก เลือกได้ว่าอะไรถูกหรือผิด และรักคนอื่นได้ การมีพระฉายาเหมือนกับพระเจ้านั้นทำให้เรามีคุณค่าและสำคัญต่อพระองค์ และต่อซึ่งกันและกัน

- ก. ให้ครูเขียนหัวข้อที่ 3 นี้ลงบนกระดาน **“พระเจ้าสร้างเราตามพระฉายาของพระองค์”**
- ข. อ่าน ปฐมกาล 1:27 และอธิบายว่าข้อนี้ไม่ได้หมายความว่าพระเจ้าทรงสร้างผู้ชาย กับผู้หญิงให้ดูเหมือนพระองค์ เพราะในพระธรรม กันดารวิถี 23:19 ก็บอกว่า “พระเจ้าไม่ใช่มนุษย์ แต่เป็นพระวิญญาณ” ยอห์น 4:24 บอกว่า “ดังนั้นเราถูกสร้างให้เหมือนกับพระองค์หมายถึง เราถูกสร้างให้มีจิตวิญญาณ”
- ค. ครูถามว่า: “เด็กคิดว่าการถูกสร้างให้มีจิตวิญญาณคืออะไร?” (เขียนคำตอบและความคิดอื่นๆ ได้หัวข้อที่ 3 บนกระดาน คำตอบก็คือ เป็นเหมือนกับการเป็นมนุษย์ที่มีความคิด และเลือกที่จะรักคนอื่นได้ เหมือนกับที่เราต้องใช้ใจหรือวิญญาณควบคู่กับความสามารถที่จะมีความสัมพันธ์กับผู้อื่น ความรักจึงเป็นคำตอบที่สำคัญมากในข้อนี้)

ขั้นตอนที่ 4. อธิบายความจริงที่สำคัญประการที่สี่ในโลกทัศน์ของคริสเตียนคือ เมื่อพระเจ้าสร้างเราตามพระวิญญาณของพระองค์ในพระฉายาของพระองค์ พระองค์สร้างเราอย่างเฉพาะเจาะจงเพื่อจะมีความสัมพันธ์กับคนอื่น ทั้งกับพระเจ้าเองและกับมนุษย์คนอื่นด้วย พระองค์ทรงออกแบบเรามาเพื่อเราจะรักซึ่งกันและกัน

- ก. ให้ครูเขียนหัวข้อที่ 4 นี้ลงบนกระดาน **“พระเจ้าออกแบบเรามาเพื่อให้รักพระองค์และผู้อื่น”**
- ข. ครูอ่าน สดุดี 51:1 “โอ ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงแสดงพระกรุณาต่อข้าพระองค์ตามความเมตตาของพระองค์ ขอทรงลบการละเมิดของข้าพระองค์ออกไปตามแต่พระกรุณาอันอุดมของพระองค์”
- ค. ขออาสาสมัครอ่าน สดุดี 86:15 “โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า แต่พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าที่อุปถัมภ์ด้วยพระกรุณาและพระเมตตา ทรงกวีข้า และอุดมด้วยความเมตตาและความจริง”
- ง. ขออาสาสมัครอ่าน ยอห์น 16:27 “เพราะว่าพระบิดาเองก็ทรงรักท่านทั้งหลาย เพราะท่านรักเราและเชื่อว่าเรามาจากพระเจ้า”
- จ. สดุดี 139 ขออาสาสมัครอ่าน ปฐมกาล 2:19-22 และอธิบายว่าขณะที่พระเจ้าทรงสร้างเราขึ้นมาเพื่อที่จะรักพระองค์ และเป็นผู้ที่พระองค์รัก พระเจ้าทรงรู้ว่าคงไม่ดีแน่ถ้าสร้างให้เราอยู่เพียงลำพัง ไม่มีมนุษย์คนอื่นไว้คอยเป็นเพื่อนหรือให้ความรัก (เมื่อพระเจ้าตรัสว่า “ไม่ควรที่ชายผู้นี้จะอยู่คนเดียว” พระองค์ไม่ได้พูดถึงแค่การแต่งงานเท่านั้น แต่พระองค์หมายความว่าตามนั้นจริงๆ ว่ามนุษย์ไม่ควรจะอยู่คนเดียว)

ขั้นตอนที่ 5. ความจริงที่สำคัญอีกประการหนึ่งในโลกทัศน์ของคริสเตียนก็คือ พระเจ้าทรงสร้างเราให้รับผิดชอบและารักขาโลก ธรรมชาติที่อยู่รอบตัวเรา หน้าที่ส่วนหนึ่งของการถูกสร้างมา

ตามพระฉายาของพระเจ้าก็คือเราจะต้องมีหน้าที่รับผิดชอบเพื่อจะปกครองโลกและทุกชีวิตในโลกนี้ให้ดี

ก. เขียนหัวข้อที่ 5 ลงบนกระดาน **“พระเจ้าสร้างเราเพื่อเราจะปกครองโลกอย่างมีความรับผิดชอบ”**

ข. ขออาสาสมัครอ่าน ปฐมกาล 1:26-28 แล้วครูพูดว่า: “ส่วนหนึ่งที่พระเจ้าทรงสร้างเราขึ้นมาตามพระฉายาของพระองค์ก็คือให้เรารับผิดชอบ และใช้ความสามารถปกครองสิ่งที่พระองค์สร้างขึ้นมา เหมือนที่พระเจ้าทรงปกครองทุกสิ่งมีอยู่ในโลก เราเองก็ต้องปกครองโลกนี้ด้วยความรับผิดชอบด้วยเช่นเดียวกัน

ขั้นตอนที่ 6. ทบทวนความจริงทั้ง 5 ข้อบนกระดาน

ก. ครูพูดว่า: “คนส่วนใหญ่ในโลกไม่ได้มีโลกทัศน์แบบนี้ ใช่ไหม?”

ข. อธิบายว่านั่นก็เพราะเรื่องจริงอีกครั้งหนึ่งที่ปรากฏอยู่ใน ปฐมกาล 3 เมื่ออาดัมกับเอวาเลือกที่จะทำบาป (ถ้ามีเวลาพอ อ่าน ปฐมกาล 3 ให้เด็กฟัง)

- ลองมาดูการล่อลวงของงูใน ปฐมกาล 3:4-5 งูใช้ความคิดอะไรหลอกอาดัมกับเอวา? (ข้อสังเกต: ในพระคำข้อ 6 บอกว่า อาดัมก็อยู่กับเอวาคู่ด้วย) ประเด็นที่มาร ล่อลวงก็คือ “เจ้าจะเป็นเหมือนพระเจ้า” มารล่อลวง (ซึ่งก็ยังเป็นอยู่จนถึงทุกวันนี้) ก็คือแทนที่จะให้พระเจ้าเป็นพระเจ้า แต่เราอยากเป็นพระเจ้าเสียเอง และยอมตัดขาดจากพระเจ้าผู้สร้างเรา
- ครูอ่าน โรม 5:12 “เหตุฉะนั้นเช่นเดียวกับที่บาปได้เข้ามาในโลกเพราะคนๆ เดียว และความตายก็เกิดมาเพราะบาปนั้น และ ความตายก็ได้แผ่ไปถึงมวลมนุษยทุกคน เพราะมนุษยทุกคนทำบาป” อธิบายว่าเพราะอาดัมกับเอวาเลือกจะทำบาป มนุษย์ทุกคนเลยเกิดมาพร้อมกับความบาปตั้งแต่นั้น เมื่อเกิดมาก็ถูกตัดขาดจากพระเจ้า
- ครูพูดว่า: “นี่จึงเป็นสาเหตุว่าทำไมโลกทัศน์ตามธรรมชาติของเราจึงไม่สามารถเห็นเหมือนกับที่พระเจ้ามองเห็นได้”

ค. เขียนหัวข้อที่ 6 ลงบนกระดาน **“เพราะความบาป สิ่งดีที่พระเจ้าทรงสร้างขึ้นมาทั้งหมดจึงเสียไปและถูกบิดเบือน”**

ขั้นตอนที่ 7. ให้เด็กได้ลองทบทวน 5 ข้อแรกกันอีกที และขอให้เด็กลองยกตัวอย่างโลกทัศน์ที่ถูกบิดเบือนหรือเสียไปในแต่ละข้อ เขียนตัวอย่างไว้ใต้แต่ละหัวข้อ ตัวอย่างอาจเป็นดังต่อไปนี้:

ก. มีพระเจ้าเดียว เป็นผู้สร้างสรรพสิ่งในโลก

- บางคนนับถือพระเจ้าหลายองค์
- บางคนไม่เชื่อว่ามีพระเจ้า
- บางคนเชื่อว่าพระเจ้าเป็นทุกสิ่งทุกอย่างในจักรวาล และทุกสิ่งทุกอย่างเป็นพระเจ้า

ข. ทุกสิ่งที่พระเจ้าสร้างนั้นดี

- บางโลกทัศน์เชื่อว่าพระเจ้าหรือพระต่างๆ นั้นมีทั้งดี และไม่ดี
- บางโลกทัศน์แย้งว่า ความชั่วกับความดีนั้นมียู่ร่วมกัน และต้องหาสมดุลให้ได้ (เช่น ปรัชญาหยินหยาง)

- ค. พระเจ้าสร้างเราตามพระฉายาของพระองค์
 - ทฤษฎีวิวัฒนาการแย้งว่า มนุษยวิวัฒนาการมาจากสัตว์ที่ฉลาดและมีสมองซับซ้อนเท่านั้น ไม่ใช่มาจากพระวิญญาณ
 - บางคนแย้งว่า (แม้แต่คริสเตียนบางคน) มีคนบางคนเท่านั้นที่มีจิตวิญญาณที่พิเศษ
 - โลกทัศน์บางอันต้องการให้ทุกอย่างกลายเป็นวิญญาณไปหมด (หรือเรียกว่า พวกนับถือภูติผีปีศาจ) ต้นไม้ หิน สัตว์ ล้วนแล้วแต่มีวิญญาณทั้งนั้น
- ง. พระเจ้าออกแบบเรามาให้รักพระองค์และผู้อื่น
 - ไม่มีศาสนาไหนเชื่อว่าพระเจ้าสามารถมีความรักหรือมีความสัมพันธ์กับมนุษย์แต่ละคนได้
 - คนเคร่งศาสนาหลายคนมักคิดว่า ศาสนาคือการเชื่อฟังกฎ และไม่สนใจเรื่องของความสัมพันธ์กับพระเจ้าหรือกับคนอื่น
 - ศาสนาส่วนใหญ่มักจะพูดถึงแต่เรื่องกฎ บัญญัติ ไม่เน้นเรื่องความสัมพันธ์
- จ. พระเจ้าสร้างเราเพื่อเราจะปกครองโลกอย่างมีความรับผิดชอบ
 - คนเคร่งศาสนาหลายคนมักคิดว่า การปกครองดูแลโลกเหมือนพระเจ้าหมายถึงการทำให้ทุกอย่างเป็นทาสหรือใช้อย่างฟุ่มเฟือย
 - แต่มีคนอีกประเภทหนึ่งที่นับถือโลกเป็นพระแม่ธรณีไปซะ

ขั้นตอนที่ 8. อธิบายความจริงประการที่ 7 ในโลกทัศน์ของคริสเตียนก็คือ วิธีของพระเจ้าในการแก้ปัญหาเรื่องความบาป พระองค์ทรงเชื่อมรอยแยกที่แบ่งแยกเราออกจากพระเจ้าได้อย่างไร

- ก. เขียนหัวข้อที่ 7 ลงบนกระดาน **“พระเยซูคริสต์ พระบุตรของพระเจ้า ลงมาเกิดเป็นมนุษย์ที่ไม่มีความบาปแต่ต้องมาตายเพื่อเราจะได้กลับมาเชื่อพระเจ้าอีกครั้ง”**
- ข. ครูอ่าน ยอห์น 3:16 ย้ำคำว่า เพราะพระเจ้าทรง “รัก” เรา จนได้ “ประทาน” ของขวัญชิ้นพิเศษให้กับเรา คือพระเยซู พระบุตรของพระองค์เอง ลงมาตายแทนเรา เพื่อเราจะไม่ต้องถูกแยกจากพระเจ้าอีกต่อไป ที่เราจะต้องทำก็แค่เชื่อในข่าวประเสริฐนั้นและรับของขวัญชิ้นนั้นมา
- ค. ทบทวน 5 ข้อแรก และย้ำว่าความสัมพันธ์ที่ถูกต้องกับพระเจ้าจะปรับเปลี่ยนมุมมองของเราให้ตรงกับพระเจ่มากขึ้น
 - เราเชื่อใน “พระเจ้าองค์เดียว” เป็นผู้สร้างสรรพสิ่งในโลก ไม่มีพระอื่นใดก่อนหรือหลังจากพระองค์
 - เราเข้าใจว่า “ทุกสิ่งที่พระเจ้าสร้างนั้นดี” แต่เพราะความบาปทำให้โลกของเรายุ่งเหยิง
 - เรารู้ว่า “พระเจ้าสร้างเราตามพระฉายาของพระองค์” ดังนั้นเราจึงมีจิตวิญญาณของพระเจ้าอยู่ในเรา
 - เรารู้ว่า “เพราะความรักของเราต่อพระเจ้า” ทำให้มีเราขึ้นมา และ “ความรักที่เรา มีต่อผู้อื่น” โดยเฉพาะคริสตจักร เป็นเหตุผลเดียวที่ทำให้เราจึงอยู่บนโลกใบนี้

- เรายรัก เคารพ และ ใช้สิ่งที่พระองค์ทรงสร้างมาอย่างรู้คุณค่า เพราะเราเป็นผู้อารักขาสິงที่พระองค์ทรงสร้าง

กิจกรรมสรุปบทเรียน

- ขั้นตอนที่ 1. แบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน และให้เด็กนั่งล้อมวงกัน (หรือรอบโต๊ะ หรือนั่งบนพื้น) แจกดินน้ำมันให้เด็กแต่ละคน
- ครูพูดว่า: “ต่อไป ครูอยากให้เด็กๆ บั้้นรูปอะไรก็ได้จากธรรมชาติที่แสดงถึงตัวเด็กเอง เป็นสิ่งที่เด็กวัยรุ่นคิดว่าตัวเองเป็น”
 - ให้เวลาเด็กสักพัก เด็กอาจจะเลือกสัตว์หรือสิ่งของจากในธรรมชาติ ไม่ว่าเด็กจะเลือกอะไร ก็ไม่ผิด
- ขั้นตอนที่ 2. ขอเด็กวัยรุ่นสักคนสองคนออกมาอธิบายว่า บั้้นอะไรและทำไมถึงเลือกบั้้นสิ่งนั้น จากนั้น บอกให้ทุกคนส่งดินน้ำมันที่บั้้นแล้วของเราไปให้เพื่อนที่อยู่ขวามือ
- ครูพูดว่า: “เอาละ ตอนนี้ครูจะให้เด็ก ปรับเปลี่ยนดินน้ำมันของเพื่อน แค่นี้เดี๋ยวนั้น ห้ามทำให้ดินน้ำมันของเพื่อนเสียรูปนะ
 - ให้เวลาเด็กได้สนุกกับการปรับเปลี่ยนดินน้ำมันของเพื่อน
- ขั้นตอนที่ 3. ให้สมาชิกทุกคนส่งดินน้ำมันที่เราแก้ไขแล้ว ไปให้เพื่อนที่อยู่ขวามืออีกที แล้วเมื่อได้รับรูป บั้้นดินน้ำมันของเพื่อนแล้วก็ให้ทำเหมือนเดิม แต่ต้องเตือนไม่ให้เด็กวัยรุ่นทำของเพื่อนเสียหายทำซ้ำแบบนี้อีก 3 รอบ (รวมเป็นทั้งหมด 4 รอบ) จนกระทั่งรูปบั้้นดินน้ำมันกลับมา อยู่ในมือของเจ้าของ
- ครูถามว่า: “เด็กจำรูปบั้้นของตัวเองได้ไหม?”
 - คอยดูปฏิกิริยาของเด็กๆ แต่ให้เขามีเวลาได้หัวเราะสนุกสนานกัน
- ขั้นตอนที่ 4. ครูพูดว่า: “รูปบั้้นนี้ก็แสดงถึงจิตใจของเรา โลกทัศน์ของเรา ครูจะอ่านพระธรรมตอนหนึ่ง ให้เด็กๆ ฟัง ซึ่งเป็นตอนที่พระเจ้าทรงเตือนเราว่าโลกกำลังจะพยายามเปลี่ยนโลกทัศน์ของเราไป”
- โรม 12:2 “อย่าทำตามอย่างโลกนี้ แต่จงรับการเปลี่ยนแปลงจิตใจเสียใหม่ เพื่อท่านจะได้ ทราบพระประสงค์ของพระเจ้าว่าอะไรดี อะไรเป็นที่ชอบพระทัย และอะไรดียอเยียม”
- ครูพูดว่า: “พระเจ้าทรงเตือนเราว่าโลกจะเปลี่ยนจิตใจของเรา ถ้าเราปล่อยไว้มันเป็น อย่างนั้น โลกจะเปลี่ยนโลกทัศน์ของคริสเตียนของเรา เหมือนกับที่เพื่อนของเรา ดัดแปลง แก้ไข รูปบั้้นดินน้ำมันของเราไป ทีละเล็ก ทีละน้อย ทีละคน”
 - ครูพูดว่า: “พระเจ้าต้องการให้จิตใจของเราได้รับการ “เปลี่ยนแปลง” เพื่อที่เราจะมี มุมมองที่เหมือนกับพระองค์มากขึ้นๆ”
- ขั้นตอนที่ 4. ครูถามว่า: “พระเจ้าใช้อะไรมาเปลี่ยนแปลงใจของเราให้เหมือนพระองค์?” (สิ่งสำคัญที่สุด ที่พระเจ้าใช้ก็คือ การอ่าน, การศึกษา, การท่องจำพระคำของพระองค์, พระเจ้าใช้คริสเตียน โบสถ์อื่นๆ นักเทศน์ที่สอนพระคัมภีร์, และครู)

หลักสูตรสากลสำหรับวัยรุ่น อายุ 12 - 14 ปี

บทที่ 3

เรื่อง โลกของฉันเชื่อมต่อกับคนอื่นได้อย่างไร

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถให้คำนิยามและอธิบายศัพท์คำว่า “โลกาภิวัตน์” ได้
2. สามารถแสดงให้เห็นว่าโลกทุกวันนี้ได้ถูกโลกาภิวัตน์ไปมากแค่ไหน และแตกต่างจากยุคก่อนอย่างไร
3. สามารถยกตัวอย่างได้อย่างน้อย 2 อย่าง ที่แสดงให้เห็นถึงข้อดีของโลกาภิวัตน์
4. สามารถอธิบายข้อเสียที่เด็กกำลังเผชิญอยู่ในโลกยุคโลกาภิวัตน์นี้ได้
5. สามารถหาและอธิบายตัวอย่างของชุมชนในยุคโลกาภิวัตน์ได้

คุณสมบัติ

คุณสมบัติที่นักเรียนจะได้รับการพัฒนาตามรายการประเมิน 40 คุณสมบัติสำหรับวัยรุ่นประกอบไปด้วย

1. ความห่วงใย (ข้อ 26)
2. ความเท่าเทียมกันและความยุติธรรมในสังคม (ข้อ 27)
3. ความอดทนอดกลั้น (ข้อ 31)
4. ความสามารถในการเข้ากับผู้อื่น (ข้อ 33)
5. ความสามารถในการรู้จักวัฒนธรรมของตัวเอง (ข้อ 34)
6. ทักษะในการปฏิเสธ (ข้อ 35)
7. ความรู้สึกถึงความมีจุดมุ่งหมาย (ข้อ 39)

สิ่งที่ต้องเตรียม

1. ขนาดของกลุ่ม : เด็กทั้งห้อง
2. เวลาที่ใช้ในการสอน : 40 นาที
3. วัสดุ / อุปกรณ์ :
 - ลูกโลก (หรือแผนที่โลก)
 - โทรศัพท์มือถือ (ถ้ามี)

- สินค้าหรือโฆษณาที่แสดงให้เห็นถึงความนิยมของสินค้านั้น อาจเป็นตราสัญลักษณ์สินค้าที่นำเข้ามาจากต่างประเทศและมีอยู่ในชุมชน (เช่น โค้ก, แมคโดนัลด์, โซนี่, กางเกงยีนส์ลีวาย)
- สินค้าหรือวัสดุที่ชุมชนหรือประเทศของเราส่งออกไปขายต่างประเทศ (เช่น ข้าว, ผลไม้, สินค้าหัตถกรรม)
- บทความข่าวต่างประเทศจากอินเทอร์เน็ตที่มีผลกระทบต่อชุมชนหรือประเทศของเรา
- กระดานดำ
- พระคัมภีร์

4. สถานที่ : ห้องเรียน

ขั้นตอนการเรียนการสอน

ในสองบทเรียนที่ผ่านมา เด็กวัยรุ่นได้เรียนรู้ไปแล้วว่าโลกเราประกอบขึ้นด้วยหลากหลายวัฒนธรรมซึ่งทำให้เกิดการใช้ชีวิตที่หลากหลายแตกต่างกันไป และเราควรให้คุณค่าและชื่นชมกับความหลากหลายเหล่านี้ ในบทเรียนถัดมา เด็กวัยรุ่นได้เรียนรู้กันว่า บางครั้งมนุษย์ก็มองโลกแตกต่างกับที่พระเจ้ามอง และมุมมองบางอย่างก็ผิด สาเหตุที่มนุษย์มองไม่เห็นอย่างที่พระเจ้าเห็นก็เพราะมุมมองของเราถูกบิดเบือนไปด้วยความบาป

ในบทเรียนนี้ เด็กได้รู้จักโลกที่เขายู่ใกล้ขึ้นอีก และได้ทำความเข้าใจว่าชุมชนที่เขาอยู่ เป็นส่วนหนึ่งของโลกอย่างไร การเชื่อมโยงซึ่งกันและกันทั้งหมด หรือที่เรียกว่า โลกาภิวัตน์ เป็นแนวคิดที่ซับซ้อนและท้าทาย แต่เมื่อเรามาหาความหมายของแนวคิดนี้ด้วยกัน เราจะเห็นว่ามันเป็นสิ่งที่เข้ามาเกี่ยวข้องในชีวิตของเราและในชุมชนของเรามากขึ้นเรื่อยๆ เมื่อเราได้เรียนและเข้าใจโลกาภิวัตน์มากขึ้น ก็จะรู้ว่าทำไมขณะที่เราทำความเข้าใจว่าโลกทัศน์ของคริสเตียนคืออะไร เราต้องเข้าใจโลกที่คริสเตียนอยู่ให้มากขึ้นอีกด้วยชุมชนทั่วโลกซึ่งเราก็มีส่วนในนั้นต่างเชื่อมโยงต่อกันมากขึ้นเรื่อยๆ ทั้งทั้งโลก สิ่งนี้เป็นโอกาสที่น่าตื่นเต้นให้กับเด็กวัยรุ่น แต่ก็นำมาซึ่งปัญหาที่น่าหนักใจมากมายด้วยเช่นกัน

การนำเข้าสู่บทเรียน:

- ขั้นตอนที่ 1. ครูถือลูกโลกขึ้นมาให้เด็กดู ขอให้เด็กวัยรุ่นสักคนมาเป็นอาสาสมัครถือให้
- ครูถามว่า: “เมื่อเด็กเห็นลูกโลกนี้ เด็กๆ กำลังคิดถึงอะไร?” (ให้ตอบอะไรก็ได้ที่คิดขึ้นได้)
- ก. ขณะที่กำลังเสนอความคิดอยู่นั้น ให้ครูทำเครื่องหมายบนลูกโลก หรือแผนที่โลก ให้เด็กเห็นว่าเราอยู่ตรงไหนหลังจากที่เด็กพูดเสร็จแล้ว อธิบายว่าครูได้ทำเครื่องหมายที่เราทุกคนกำลังอยู่นี้ให้เด็กเห็น จากนั้นส่งลูกโลกไปให้เด็กทั้งห้องดู ถามเด็กขณะที่เด็กกำลังดูลูกโลกอยู่ว่า “เด็กคิดถึงอะไรบ้างเมื่อเห็นตำแหน่งที่เราอยู่ในลูกโลก?”
- ข. ถามเด็กคนไหนก็ได้ที่ถือลูกโลกอยู่ว่า ให้บอกชื่อประเทศที่อยู่ตรงข้ามตำแหน่งที่เราอยู่พอดีมา เมื่อได้คำตอบแล้ว ถามเด็กที่เหลือว่า เคยได้ยินชื่อประเทศนั้นไหม และเคยไปประเทศไหนมาก่อนไหม หรือเคยรู้จักใครที่เคยไปหรืออยู่ที่ประเทศนั้นบ้างไหม?

- ค. ที่นี้ช่วยให้เด็กเห็นภาพมากขึ้นว่าโลกเราใหญ่แค่ไหน โดยครูลองพูดชื่อเมืองมาสักสองเมือง ซึ่งเป็นเมืองที่เด็กรู้จัก และเป็นระยะทางที่เด็กบางคนอาจเคยเดินทางมาแล้ว แล้วใช้นิ้ววัดจากเมืองหนึ่งไปยังอีกเมืองหนึ่งให้เด็กเห็นถึงระยะทาง จากนั้นชี้ให้เห็นว่าลูกโลกที่เราใช้เนี่ย ที่จริงแล้วเล็กกว่าโลกจริงๆ มาก
- ง. ที่นี้เอาลูกโลกวางไว้ และหยิบโทรศัพท์มือถือขึ้นมา (ถ้าครูไม่มีโทรศัพท์มือถือเป็นตัวอย่าง ก็ไม่เป็นไร ครูยังสามารถพูดประเด็นนี้ได้อยู่) พูดว่า “สมมุติว่าครูอยากจะโทรไปหาคนที่อยู่ประเทศ (ชื่อประเทศ) ที่อยู่อีกฟากโลกหนึ่ง ครูก็สามารถโทรได้” ใช้มือถือแทนจานดาวเทียม วางไว้อยู่เหนือลูกโลก ระหว่างตำแหน่งที่ครูอยู่กับ ตำแหน่งตรงข้าม อธิบายว่า สัญญาณมือถือจะออกไปนอกโลก ไปยังจานดาวเทียม จากนั้นจึงส่งสัญญาณไปยังตำแหน่งอีกฟากโลกหนึ่ง
- จ. ครูถามว่า: “เด็กคิดว่าอย่างไรเวลามีคนพูดว่า โลกทุกวันนี้มันแคบลงกว่าสมัยที่คุณตาคุณยายเรายังอายุเท่าเราเยอะ?” ถามอีกคำถาม “โลกเราเล็กลงจริงหรือ?” (คำตอบก็คือ คำพูดที่แสดงให้เห็นว่า การที่คนเราสมัยนี้สามารถติดต่อสื่อสารเดินทางไปมากันได้อย่างรวดเร็ว ทำให้รู้สึกเหมือนโลกแคบลง เทคโนโลยีทำให้ระยะทางที่ดูเป็นไปไม่ได้ กลายเป็นเรื่องง่ายที่จะติดต่อหรือไปมาหาสู่กันในปัจจุบัน ดังนั้นโลกจึงดูแคบลง)

ขั้นตอนที่ 2. เขียนคำว่า “**โลกาภิวัตน์**” บนกระดานจากนั้นอธิบายความหมายของคำนี้ ครูพูดว่า: “โลกาภิวัตน์อธิบายถึงสังคมโลก ซึ่งมีเหตุการณ์ด้านเศรษฐกิจ, การเมือง, สิ่งแวดล้อม, และวัฒนธรรมในทีใดที่หนึ่งในโลก, (ชี้ไปที่ๆ หนึ่งในโลก) แต่ไม่จำกัดกลายเป็นส่วนสำคัญให้กับแต่ละประเทศทั่วทุกมุมโลก (ชี้ไปที่ประเทศที่อยู่ตรงข้าม)”

- ขั้นตอนที่ 3. ถามเด็กให้ลองพิจารณาคำสามคำที่ครูเขียนไว้บนกระดานได้คำว่า “โลกาภิวัตน์”
- เศรษฐกิจ หมายถึงทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับเงิน อะไรก็ตามที่เกี่ยวกับการเงิน
 - การเมือง หมายถึงทุกอย่างที่สร้างขึ้นหรือเกี่ยวข้องกับรัฐบาล ทั้งในท้องถิ่นและระดับประเทศ
 - สิ่งแวดล้อม รวมถึงทรัพยากรธรรมชาติทุกอย่างที่มีอยู่ในโลก ที่พระเจ้าทรงสร้างขึ้นมา รวมไปถึงการอนุรักษ์ด้วย (การเป็นผู้อารักขาที่ดี และปกป้องทรัพยากรเหล่านี้)
 - วัฒนธรรม เหมือนอย่างที่เราเรียนไปในบทที่ 1 หมายถึง ความเชื่อ ประเพณี สิ่งที่ยึดถือกันมา พฤติกรรมทางสังคมของคนชนชาติใดชนชาติหนึ่ง

ขั้นตอนที่ 3. ที่นี้ลองมาทบทวนกัน ครูพูดว่า: “โลกาภิวัตน์หมายถึงเมื่อสิ่งนี้เกิดขึ้นที่ไหนก็ตามในโลก ก็สามารถส่งผลกระทบกับเราที่อยู่ในโลกได้ และจะเป็นมากขึ้นๆในอนาคต” ให้เด็กลองยกตัวอย่างเหตุการณ์ที่ส่งผลจากประเทศอื่นมายังชุมชนที่เขาอยู่

ก. เศรษฐกิจ

ครูถามว่า: “ลองยกตัวอย่างสินค้าต่างชาติที่เข้ามาขายในชุมชนของเราสิ?”

ให้ครูนำสินค้าหรือโฆษณาที่ครูเตรียมมาให้เด็กวัยรุ่นดู อาจชูให้ดูหรือส่งต่อให้เด็กดูรอบห้องก็ได้ สินค้าเหล่านี้แสดงถึงการได้รับความนิยม อาจเป็นตราสัญลักษณ์สินค้า

ที่นำเข้ามาจากต่างประเทศและมีอยู่ในชุมชน (เช่น โค้ก, แมคโดนัลด์, โซนี่, กางเกงยีนส์ลีวาย)

ครูถามว่า: “มีใครรู้จักธุรกิจนี้ในชุมชนของเราที่ค้าขายกับประเทศอื่นๆ บ้างไหม?”

ที่นี่ให้ครูนำสินค้าหรือวัสดุที่ชุมชนหรือประเทศของเราส่งออกไปขายต่างประเทศให้เด็ก
วัยรุ่นเห็นหรือส่งต่อให้ดู

ครูถามว่า: “เด็กๆ รู้จักใครบ้างไหมที่ต้องเดินทางไปค้าขายกับต่างประเทศ?”

(เปิดโอกาสให้เด็กได้ตอบ)

ข. การเมือง

ครูถามว่า: “เด็กวัยรุ่นลองคิดถึงตัวอย่างที่ได้ยินมา เกี่ยวกับรัฐบาลของประเทศอื่น?
เด็กได้ยินข่าวพวกนี้จากที่ไหน อย่างไร? และทำไมถึงทราบข่าว?”

ครูถามว่า: “เด็กรู้เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาลของประเทศเรากับประเทศอื่นไหม?
และเด็กรู้ข่าวพวกนี้ได้อย่างไร?”

ครูนำบทความข่าวต่างประเทศจากอินเทอร์เน็ตที่มีผลกระทบต่อชุมชนหรือประเทศ
ของเราให้เด็กวัยรุ่นดู

ค. สิ่งแวดล้อม

ครูถามว่า: “เด็กวัยรุ่นเคยได้ยินเกี่ยวกับเรื่อง กลุ่มคนอนุรักษ์ธรรมชาติ ที่มีอยู่ตาม
ประเทศต่างๆ ทั่วโลกไหม?”

- เด็กๆ คิดถึงเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปในชุมชนของเราที่มีสาเหตุมาจากการกระทำของคนที่อยู่อีกที่หนึ่งในโลกได้ไหม?
- เด็กเคยได้ยินความวิตกกังวลในชุมชนเกี่ยวกับเรื่องมลภาวะ หรือการทำลายสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นไกลจากชุมชนของเราไหม?”

ง. วัฒนธรรม

ครูถามว่า: “ลองยกตัวอย่างวัฒนธรรมต่างชาติที่เข้ามามีบทบาทมากขึ้น
ในชุมชนของเรา?”

- ลองยกตัวอย่างอาหารประจำชาติอื่นที่เข้ามาได้รับความนิยมในบ้านเรา
- ลองยกตัวอย่างสไตล์การแต่งตัวของชาติอื่นที่เข้ามาได้รับความนิยมในบ้านเรา?
- ลองยกตัวอย่างประเพณีที่สูญหายไป หรือไม่ได้รับการสืบทอด หรืออิทธิพลจากวัฒนธรรมต่างชาติเข้ามามากเกินไป?”

กิจกรรมการเรียนรู้

ทำไมเราจะต้องมองดูโลกอย่างที่มีนัยเป็น

ขั้นตอนที่ 1. ย้อนกลับไปจากบทเรียนที่ 1 เมื่อเราพูดถึงถึงวัฒนธรรม และเราเห็นแบบอย่างของ
พระเยซูว่าเราควรห่วงใยต่อโลกที่เราได้เข้ามามีส่วน พระเยซูก็ทรงเกิดมาเป็นมนุษย์ โตขึ้น
มาในครอบครัวชาวยิว พระองค์โตขึ้นมาเป็นชาวยิว และเข้าใจวัฒนธรรมของพระองค์
พระองค์ก็เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของโลกเช่นกันกับเรา

- ก. ครูพูดว่า: “สิ่งที่พระบุตรของพระเจ้าได้ทำก็คือทรงมาบังเกิดเป็นมนุษย์ (เขียนคำว่า “บังเกิดเป็นมนุษย์” บนกระดาน) จำไว้ว่า พระเจ้าทรงเป็นพระวิญญาณ พระองค์ไม่ใช่มนุษย์ (บทที่ 2 โลกทัศน์คริสเตียน) แต่พระเยซูกลายมาเป็นมนุษย์มีเนื้อหนังเหมือนกับเรา พระองค์มาอยู่ในโลกเหมือนกันกับเรา ในเวลาเดียวกัน พระองค์ก็ยังเป็นพระเจ้า” ซึ่งให้เด็กเห็นว่าสิ่งที่อาจจะยากที่เราจะเข้าใจได้ทั้งหมด แต่เป็นสิ่งที่พระคัมภีร์สอน
- ข. หลังจากที่พระเยซูทรงตาย พระองค์ก็ฟื้นขึ้นใหม่อีกครั้ง ก่อนเสด็จขึ้นสู่สวรรค์พระองค์ทรงสั่งให้สาวกของพระองค์ทำสิ่งหนึ่งร่วมกันคือ ออกไปสั่งสอนชนทุกชาติ และบอกให้คนทุกชาติรู้ถึงข่าวดีของพระเยซู ซึ่งก็คือเรื่องราวของพระองค์ (พระมหาบัญชา ในมัทธิว 28:19)
- ค. อ่านข้อพระคัมภีร์ตอนที่พระเยซูทรงสอนสาวกให้เด็กวัยรุ่นพัง
ครูพูดว่า: “เหตุการณ์นี้เกิดก่อนที่พระเยซูจะทรงถูกตรึงที่ไม้กางเขนและตายเพื่อเราทุกคนทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต พระองค์ทรงรู้ทุกสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับพระองค์ และพระองค์ตรัสว่าจะทรงฟื้นขึ้นจากความตาย ในพระคำตอนที่ครูจะอ่านนี้ พระองค์กำลังอธิษฐานอยู่กับสาวกของพระองค์”
- ง. ครูอ่าน ยอห์น 17:14-15: “ข้าพเจ้าได้มอบพระดำรัสของพ่อกับลูกแล้ว และโลกนี้ได้เกลียดชังเขา เพราะเขาไม่ใช่ของโลก เหมือนดังที่ข้าพเจ้าไม่ใช่ของโลก ข้าพเจ้าไม่ได้ขอให้พ่อกับลูกเอาเขาออกไปจากโลก แต่ขอปกป้องเขาไว้ให้พ้นจากความชั่วร้าย”
- จ. ย้ำให้เด็กๆ เห็นว่า นี่คือนิสัยที่พระเยซูต้องการจากเหล่าสาวก จากคริสตจักรทั้งหมด พระองค์รู้ว่าเราจะไม่ใช่ของโลก เรากลายเป็นของพระเจ้า แต่พระองค์ก็ไม่ต้องการให้เราออกไปจากโลก ย้ำให้เด็กเห็นว่าพระเยซูต้องการให้เราตระหนักว่าเราไม่ได้เป็นของโลกนี้อีกต่อไป แต่เรายังอยู่ในโลก พระองค์ต้องการให้เรา บังเกิดใหม่ ในข่าวประเสริฐของพระองค์
- ฉ. อธิบายว่าเราจะทำได้แบบพระเยซู ก็ต่อเมื่อเรามีชีวิตอยู่ในชุมชนของเรา รู้ความเป็นไปรอบตัว รู้ว่าอะไรที่ส่งผลต่อคน และวัฒนธรรมของเขาสำคัญอย่างไร เราต้องเข้าไปมีส่วนร่วมและห่วงใยต่อสิ่งที่เกิดขึ้นในโลก และเราจะต้องรู้ว่าเราควรจะประกาศข่าวประเสริฐให้กับคนในโลกอย่างไร
- ช. ครูพูดว่า: “เราจึงต้องเข้าใจโลกยุคโลกาภิวัตน์ สิ่งนี้เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นทั่วโลก เป็นสิ่งที่เพื่อนบ้านของเราให้ความสนใจและมีผลกระทบต่อเขา และจะส่งผลต่อเราที่อยู่ในโลกด้วยเช่นกัน”

ขั้นตอนที่ 2. อธิบายว่า การจะเข้าใจโลกยุคโลกาภิวัตน์ในปัจจุบันจะต้องให้ความเห็นทั้งด้านดี ด้านเสียที่อาจส่งผลต่อเราด้วย

- ก. ครูพูดว่า: “ข้อเสียที่โลกยุคโลกาภิวัตน์อาจนำมาสู่ชุมชนของเรามีดังต่อไปนี้” (เขียนคำที่ขีดเส้นใต้ไว้บนกระดาน และอธิบายให้เด็กฟัง)

- **เชื้อโรคที่แพร่กระจายอย่างรวดเร็ว** เชื้อโรคร้ายแรง ซึ่งเมื่อก่อนก็จะอยู่เฉพาะในที่ๆ หนึ่ง แต่เดี๋ยวนี้สามารถแพร่กระจายไปเพราะเดี๋ยวนี้คนเราสามารถเดินทางได้อย่างรวดเร็วจากอีกที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งภายในหนึ่งวัน
 - **ยาเสพติด** เช่นเดียวกับที่สินค้าต่างๆ ที่ขายตามท้องตลาดทั่วโลก ยาเสพติดก็กลายมาเป็นสิ่งเสพติดที่หาซื้อได้ง่ายขึ้นทั่วทุกมุมโลกเช่นกัน
 - **การก่อการร้าย** กลุ่มคนที่อยากจะทำลายรัฐบาลโดยใช้กำลังและความรุนแรงเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง โดยเอาประชาชนผู้บริสุทธิ์เป็นเครื่องต่อรองและเอาชนะโดยทำให้ผู้อื่นหวาดกลัว ในโลกยุคโลกาภิวัตน์ยิ่งเป็นเรื่องง่ายขึ้นๆ ที่คนอีกฟากหนึ่งของโลกจะเดินทางมาเพื่อใช้ความรุนแรงสร้างความเดือดร้อนและหวาดกลัวให้กับผู้อื่น
 - **การอพยพของคนที่ไม่สามารถควบคุมได้** ทุกวันนี้คนเราสามารถเดินทางข้ามประเทศ ผ่านการตรวจจับตามชายแดน ซึ่งได้สร้างปัญหาทางสังคมและวัฒนธรรมที่ยิ่งซับซ้อนขึ้นไปอีก รวมไปถึงปัญหา 3 ข้อที่พูดไปแล้วก่อนหน้านี้
- ข. ครูถามว่า: “ข้อเสียที่เด็กคิดได้มีอะไรบ้าง?” ครูเขียนลงบนกระดาน
- ค. ครูพูดว่า: “ข้อดีบางอย่างของโลกาภิวัตน์นำมาสู่ชุมชนของเรามีดังต่อไปนี้” (เขียนคำที่ขีดเส้นใต้ไว้บนกระดาน และอธิบายให้เด็กฟัง)
- **แลกเปลี่ยนความรู้** ห่วงสมุดความรู้ยุคปลายนิ้วมือในโลกยุคปัจจุบัน แค่เข้าไปหาความรู้ในโลกอินเทอร์เน็ต ทุกวันนี้ความรู้ที่เราสามารถหาได้จากทั่วทุกมุมโลกมีเพิ่มมากขึ้นๆ
 - **แลกเปลี่ยนเทคโนโลยี** เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เป็นสิ่งที่หามาใช้ได้ง่ายขึ้นๆ ทั่วโลกและมีราคาถูกลงด้วย และเช่นเดียวกันที่ความรู้พื้นฐานยังสามารถแลกเปลี่ยนได้ง่ายดายผ่านคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต การเข้าถึงแบบแผนหรือคำสอนเรื่องเทคโนโลยีก็เป็นเรื่องง่ายเช่นกัน
 - **การแลกเปลี่ยนและการเข้าถึงแหล่งเงินทุน** มีหลายประเทศที่ประชาชนได้ประโยชน์จากการมีสถาบันระหว่างประเทศ เช่น ธนาคารโลก มีหน้าที่ให้เงินกู้ยืมดอกเบี้ยต่ำแก่ประเทศยากจนในเรื่องการส่งเสริมสุขอนามัย, การศึกษา, และความจำเป็นพื้นฐาน กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) มีหน้าที่จัดระบบการเงินโลกสร้างเงินสำรองระหว่างประเทศให้สินเชื่อกับประเทศต่างๆ คอยดูแลอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศต่างๆ องค์การการค้าโลก (WTO) สนับสนุนให้เกิดการค้าเสรีระหว่างประเทศโดยการลดอัตราภาษี คุ้มครองและบังคับใช้กฎหมายลิขสิทธิ์ระหว่างประเทศเช่นเดียวกัน ใครก็สามารถเข้าหาโอกาส การลงทุนและการค้าระหว่างประเทศได้ผ่านทางคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต
 - **ค่านิยม** โดยเฉพาะการประกาศข่าวประเสริฐ ถึงแม้ว่าเราจะรู้กันแล้วว่าโลกยุคโลกาภิวัตน์มีข้อเสียอย่างไร (โดยเฉพาะทางอินเทอร์เน็ต) ความจริงแห่งพระวจนะของพระเจ้าก็สามารถมีช่องทางที่จะประกาศและเผยแพร่ออกไปตามถิ่นทุรกันดารที่ห่างไกลได้ง่ายยิ่งขึ้นตามไปด้วย ผ่านทางคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต เดียวนี้เราสามารถศึกษาพระคัมภีร์, หาแหล่งความรู้, และคำสอนเกี่ยวกับพันธกิจของพระเจ้าได้จากทั่วทุกมุมโลก

กิจกรรมสรุปบทเรียน

ให้เด็กๆ คิดคำอธิบายของคำต่อไปนี้ที่ครูจะเขียนไว้บนกระดาน อธิบายว่าครูอยากจะให้เด็กคิด และหาเหตุผล และยกตัวอย่างว่าสิ่งเหล่านี้เปลี่ยนไปจากยุคคุณพ่อคุณแม่ของเขามากแค่ไหน

- สุขภาพและโรคภัยไข้เจ็บ
- อาชญากรรม
- ความรู้
- เทคโนโลยี
- แหล่งเงินทุน
- ค่านิยมและศีลธรรม

นำแสงสว่างแห่งความจริงมายังโลกยุคโลกาภิวัตน์

ลองให้เด็กได้ยกตัวอย่างวิธีที่คริสเตียนในรุ่นของเด็กจะแบ่งปันและสำแดงเรื่องของพระเจ้าให้กับโลกภายนอกชุมชนได้อย่างไร (เช่น เทคโนโลยี เทคโนโลยีสามารถเป็นช่องทางในการแบ่งปันความรักของพระคริสต์ได้อย่างไร?) ให้เวลาเด็กๆ ได้คิด

หลักสูตรสากลสำหรับวัยรุ่น อายุ 12 - 14 ปี

บทที่ 4

เรื่อง เราจะแสดงความรักต่อทุกคนได้อย่างไร

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

1. มั่นใจว่าพระเจ้าทรงให้ความเท่าเทียมกับคนทุกเชื้อชาติ เพศ และความสามารถ
2. สามารถแสดงความเมตตาให้กับคนที่ถูกคนในสังคมดูถูกเหยียดหยามได้
3. เปลี่ยนทัศนคติหรือความคิดของคนส่วนใหญ่ในสังคมที่ไม่ดี ที่มีต่อคนพิการ

คุณสมบัติ

คุณสมบัติที่นักเรียนจะได้รับการพัฒนาตามรายการประเมิน 40 คุณสมบัติสำหรับวัยรุ่นประกอบไปด้วย

1. ความห่วงใย (ข้อ 26)
2. ความเท่าเทียมกันและความยุติธรรมในสังคม (ข้อ 27)
3. ความอดทนอดกลั้น (ข้อ 31)
4. ความสามารถในการเข้ากับผู้อื่น (ข้อ 33)
5. ความสามารถในการรู้จักวัฒนธรรมของตัวเอง (ข้อ 34)
6. ทักษะในการปฏิเสธ (ข้อ 35)
7. ความรู้สึกถึงความมีจุดมุ่งหมาย (ข้อ 39)

สิ่งที่ต้องเตรียม

1. ขนาดของกลุ่ม : เด็กทุกคนในชั้นเรียน
2. เวลาที่ใช้ในการสอน : 45 นาที
3. วัสดุ / อุปกรณ์ :
 - รูปภาพ, โปสเตอร์, รูปคนหลายๆ เชื้อชาติหรือชนชั้น ถ้ามีรูปของคนที่ไม่เป็นที่ต้องการของสังคมด้วยก็ดี
 - รูปภาพ, โปสเตอร์, หรือสิ่งของที่สื่อให้เห็นถึงคนพิการ (คนตาบอด, คนที่ไม่สามารถเคลื่อนไหวร่างกายได้, คนไม่สมประกอบ)
 - สิ่งของหรือข้าวของเครื่องใช้ที่สื่อถึงหน้าที่ของผู้หญิง
4. สถานที่ : ห้องเรียน

ขั้นตอนการเรียนรู้การสอน

ในบทเรียนนี้ เด็กวัยรุ่นจะยังคงเรียนรู้พัฒนาแนวคิดในเรื่องวัฒนธรรมที่เรียนกันไปแล้วในบทที่ 1 ต่อแต่ว่าเราจะพุ่งประเด็นไปที่ข้อเสียหรือด้านมืดของหลายๆ วัฒนธรรม ความไม่เป็นธรรมของการตัดสินโดยไร้ซึ่งเหตุผล ปัญหานี้มีอยู่ในแทบทุกสังคม และพระคัมภีร์ก็สอนไว้อย่างชัดเจนว่าสิ่งนี้ขัดแย้งกับน้ำพระทัยพระเจ้า และเป็นบาป แต่การตัดสินคนอื่นหรือความอคติต่อผู้อื่นเป็นสิ่งที่ล่อลวงใจเราได้ง่ายเช่นกัน

บทเรียนนี้จะแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงเรียกสาวกของพระองค์ที่จะ:

- โอบกอดคนทุกคน ไม่ว่าเขาจะแตกต่างจากเราอย่างไร เพราะเขาเป็นเพื่อนบ้านของเราที่ถูกสร้างขึ้นตามพระฉายาของพระเจ้าเช่นกัน
- ต่อสู้กับการทดลองที่จะทำให้เราพยายามทำตัวเองให้ดูดีแต่ทำร้ายจิตใจคนอื่น

หมายเหตุ: อาจเป็นสิ่งที่ยอมรับได้ยากและเจ็บปวดที่จะต้องยอมรับว่า บางอย่างที่เรปฏิบัติกันมาในวัฒนธรรมหรือสังคมที่เราอยู่นั้นเป็นสิ่งไม่ถูกต้อง ดังนั้นครูต้องสอนเรื่องนี้อย่างระมัดระวังและแสดงออกถึงความเคารพต่อสังคม ให้โอกาสเด็กวัยรุ่นตั้งคำถามหรือข้อสงสัยที่มี ถ้าให้ดีครูควรคิดหาคำตอบมาล่วงหน้าและเตรียมคำตอบไว้ตอบคำถามที่ยากๆ หรือประเด็นที่อ่อนไหวที่อาจเกิดความขัดแย้งกับแรงกดดันทางสังคมของเด็ก (เช่น ครอบครัว, ศาสนา, โรงเรียน, รัฐบาล) ที่ได้สอนเขามา เข้าใจในตัวเด็กว่าต้องใช้เวลาในการปรับความเข้าใจหรือเปลี่ยนมุมมอง อธิษฐานกับพระเจ้าเพื่อขอสติปัญญาให้มีการตัดสินใจที่ดี มีกำลังในการสอนบทเรียนสำคัญนี้

การนำเข้าสู่บทเรียน:

- ขั้นตอนที่ 1. ก่อนจะสอน ให้ครูเตรียมรูปภาพหรือป้ายที่มีรูปคนหลายๆ เชื้อชาติหรือหลากหลายชนเผ่ารูปที่หามาให้สื่อถึงคนกลุ่มน้อยในสังคม พยายามหารูปที่แสดงถึงความไม่พอใจหรือการแบ่งแยกจากคนส่วนใหญ่ในสังคม
- ขั้นตอนที่ 2. ให้เด็กอ่านเรื่อง คำอุปมาเกี่ยวกับสะมาเรียใจดี ในลูกา 10:25-36 แต่ครูเว้นช่องว่างให้เด็กเติมชื่อของกลุ่มคนในสังคมหรือชุมชนของเราที่ถูกกดขี่ลงไป
- ขั้นตอนที่ 3. อ่านเรื่องต่อไปนี ซึ่งยกเว้นแต่คำที่ขีดเส้นใต้ ทุกอย่างจะเหมือนเรื่องในพระคัมภีร์หมด ให้เด็กแทนที่คำที่ขีดเส้นใต้ก่อนล่วงหน้า
- “มีชายคนหนึ่งลงมาจากเมืองจะไปยังเมือง และเขาถูกพวกโจรปล้น โจรนั้นได้แย่งชิงเสื้อผ้าของเขาและทุบตี แล้วก็ทิ้งเขาไว้เกือบจะตายแล้ว เมธูดิษยาภิบาลคนหนึ่งเดินลงไปทางนั้น เมื่อเห็นคนนั้นก็เดินเลยไปเสียอีกฟากหนึ่งคนหนึ่งในข้าราชการก็ทำเหมือนกัน เมื่อมาถึงที่นั่นและเห็นแล้วก็เลยไปเสียอีกฟากหนึ่ง
- แต่ชาวสะมาเรียคนหนึ่งเมื่อเดินมาถึงคนนั้น ครั้นเห็นแล้วก็มิใจเมตตา เข้าไปหาเขาเอาผ้าพันบาดแผลให้ พูลางเอาน้ำมันกับน้ำองุ่นเทใส่บาดแผลนั้น แล้วให้เขาขึ้นรถของตนเองพามาถึงโรงแรมแห่งหนึ่ง และรักษาพยาบาลเขาไว้ วันรุ่งขึ้นเมื่อจะไปเขาก็เอาเงินมอบให้เจ้าของโรงแรม บอกเขาว่าจงรักษาเขาไว้เถิด และเงินที่จะเสียเงินนี้ เมื่อกลับมาฉันจะชี้ให้

- ขั้นตอนที่ 4. สรุปด้วยคำถามเดียวกับที่พระเยซูทรงถาม “ในสามคนนั้น เด็กเห็นว่าคนไหนปรากฏว่าเป็นเพื่อนบ้านของคนที่ถูกพวกโจรปล้น? เพราะอะไร?”
- ขั้นตอนที่ 5. ครูอธิบาย: “เมื่อพระเยซูทรงเล่าคำอุปมานี้ ตัวละครที่พระองค์ทรงใช้เป็นเพื่อนบ้านที่ดีนั้นเรียกว่า “ชาวสะมาเรีย” ซึ่งเป็นกลุ่มคนที่คนละเชื้อชาติและชาวยิวถูกเกลียดชังมาก เด็กๆ คิดว่า ตอนที่พระเยซูทรงเล่าคำอุปมานี้ให้กับพวกเจ้านายชาวยิวฟัง พวกเขาจะรู้สึกโกรธและไม่พอใจมากแค่ไหน? แล้วทำไมพระเยซูถึงเลือกที่จะใช้ชาวสะมาเรียมาเป็นคนที่ช่วยเหลือคนอื่นในคำอุปมา?”

กิจกรรมการเรียนรู้

มุมมองพระเจ้าต่อมนุษย์ และมุมมองของโลกต่อมนุษย์

- ขั้นตอนที่ 1. ครูอธิบายดังต่อไปนี้ “คำอุปมาที่พระเยซูแสดงให้เห็นภาพความแตกต่างระหว่างสิ่งที่พระเจ้าและมนุษย์ให้คุณค่าในมนุษย์ น่าเศร้าที่ มนุษย์เราให้คุณค่ากับผู้อื่นบนพื้นฐานของรูปลักษณ์ภายนอก แต่พระเจ้าทรงทอดพระเนตรที่จิตใจ และพระองค์ต้องการให้สาวกของพระองค์เป็นเช่นเดียวกัน คือมองผ่านลักษณะภายนอกให้เห็นไปถึงลักษณะนิสัยใจคอของคนๆ นั้น”
- ขั้นตอนที่ 2. ครูพูดว่า: “เมื่อคราวที่เราเรียนเรื่องโลกทัศน์คริสเตียน เมื่ออาดัมและเอวาเลือกที่จะกบฏต่อพระเจ้า แล้วยกตัวเองเป็นพระเจ้าแทน มนุษย์ทุกคนหลังจากนั้นจึงเกิดมาพร้อมกับความบาปติดตัว เราจึงถูกตัดขาดจากพระเจ้าโดยปริยาย และโลกที่เราอยู่ก็เลวร้ายและถูกบิดเบือนไป
- ความอคติ ลำเอียง และการแบ่งแยกที่อยู่บนพื้นฐานของรูปลักษณ์ภายนอก ล้วนเป็นผลมาจากการที่เราถูกตัดขาดจากพระเจ้า สิ่งเหล่านี้เป็นความบาป เป็นสิ่งชั่วร้ายที่โลกคิดว่าเป็นสิ่งธรรมดาปกติ สิ่งนี้อาจดูเป็นเรื่องปกติสำหรับคนทั้งโลกตั้งแต่ที่อาดัมและเอวาทกลงไปในความบาป แต่สิ่งนี้ไม่ใช่พระประสงค์ของพระเจ้า คือคริสเตียนทุกคนที่เป็นสาวกของพระคริสต์และมีพระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่ในชีวิตควรเกลียดชังและยับยั้งความทารุณ ความเกลียดชัง และความไม่ยุติธรรม”
- ขั้นตอนที่ 3. ครูอธิบายว่า พระคัมภีร์เรียกให้คริสเตียนที่จะปฏิบัติต่อผู้อื่นไม่เหมือนกับที่โลกทำ อ่านข้อพระคัมภีร์ดังต่อไปนี้เพื่อเป็นตัวอย่งง่ายๆ:
- ก. โรม 2:11 “เพราะว่าพระเจ้าไม่ได้ทรงเห็นแก่หน้าผู้ใดเลย”
คำอธิบาย: พระเจ้าไม่มีความลำเอียง ไม่ได้ทรงขึ้นชอบวัฒนธรรม เชื้อชาติไหน หรือเพศไหนเป็นพิเศษ
 - ข. 1 ทิโมธี 5:21 “ข้าพเจ้ากำชับท่านต่อพระพักตร์พระเจ้าและต่อพระเยซูคริสต์เจ้า และต่อเหล่าทูตสวรรค์ที่ทรงเลือกสรรไว้แล้วนั้น ให้ท่านรักษาข้อความเหล่านี้ไว้โดยไม่เห็นแก่หน้าผู้ใด และไม่กระทำการใดๆ ด้วยใจลำเอียง”
คำอธิบาย: ผู้เชื่อ ซึ่งก็คือสาวกของพระคริสต์ ต่างต้องสะท้อนถึงความเป็นพระฉายของพระเจ้า ซึ่งเขาเหล่านั้นก็ต้องไม่แสดงความลำเอียงเช่นกัน

- ค. ยากอบ 2:8-9 “ถ้าท่านทั้งหลายกระทำให้สำเร็จตามพระราชบัญญัติแห่งพระมหากษัตริย์ตามพระคัมภีร์ที่ว่า จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเองแล้ว ท่านทั้งหลายก็ประพฤติดีอยู่แต่ถ้าท่านทั้งหลายเลือกหน้าคน ท่านก็กระทำบาป และตามพระราชบัญญัติ ท่านก็เป็นผู้ละเมิดแล้ว
- คำอธิบาย: ความลำเอียงหรืออะไรก็ตามที่เป็นกรกระทำที่เข้าข่ายนั้น (อคติ,เหยียดผิว,แบ่งชนชาติ, หรือการตัดสินด้วยความอคติในทุกรูปแบบ) ล้วนเป็นความบาป
- ง. กาลาเทีย 3:28 “จะไม่เป็นยิวหรือกรีก จะไม่เป็นทาสหรือไท จะไม่เป็นชายหรือหญิง เพราะว่าท่านทั้งหลายเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในพระเยซูคริสต์”
- คำอธิบาย: เปาโลยืนยันว่าตราบใดที่เรายังเป็นคริสเตียน ภายในคริสตจักรจะไม่มี การแบ่งแยกวิธีการปฏิบัติต่อคนที่ไม่ได้มีเชื้อชาติเดียวกับเรา (จะไม่เป็นยิวหรือกรีก) หรือระหว่างชายกับหญิง (จะไม่เป็นชายหรือหญิง) รวมทั้งตำแหน่งทางสังคม (จะไม่เป็นทาสหรือไท) ในพระคริสต์ วิถีแห่งความบาปของโลกนั้นไม่สามารถเอามาเกี่ยวข้องได้และเราควรปฏิบัติซึ่งกันและกันอย่างเท่าเทียมในสายพระเนตรของพระเจ้า

มุมมองของโลกต่อมนุษย์

- ขั้นตอนที่ 1. ในเนื้อหาส่วนนี้ อาจมีเนื้อหาในตอนอภิปรายที่อาจจะทำให้เกิดความไม่พอใจขึ้นได้ ดังนั้นสิ่งที่ต้องระวังคือ
- ควบคุมการพูดคุยกันและจำกัดเวลาในการพูดคุย
 - บอกเด็กว่าที่จริงแล้ว แต่ละหัวข้ออาจจะใช้เวลานานหลายชั่วโมงในการพูดคุย แต่ครูจะให้เวลาแค่ 5 นาทีในแต่ละหัวข้อเท่านั้น
 - ควบคุมเวลา ตามแต่ที่เวลามี ถ้าการพูดคุยประเด็นไหนลงลึกมากก็อาจให้เวลาเพิ่มอีกนิดหน่อย
 - ทำตามสิ่งที่ตั้งเป้าไว้ และควบคุมสถานการณ์ให้ดี
- ขั้นตอนที่ 2. นำรูปภาพที่เตรียมไว้ให้เด็กดู เป็นรูปภาพของคนจากหลากหลายเชื้อชาติ หรือชนชั้น ซึ่งส่วนใหญ่เป็นรูปของคนกลุ่มน้อยในสังคม ลองให้เด็กบอก หรือพูดคุยกันว่า มีการเหยียดเชื้อชาติอะไรบ้างที่พบเจอในสังคมที่เราอยู่ ส่งสิ่งของหรือข้าวของเครื่องใช้ที่สื่อถึงหน้าที่ของผู้หญิงให้เด็กดู สิ่งที่ต้องทำคือ
- ให้เด็กวัยรุ่นพูดถึงการแบ่งแยกเพศหรือการกดขี่ทางเพศที่ยังเห็นอยู่ในสังคมที่เราอยู่
 - อย่างลัวที่จะพูดถึงทัศนคติของคนส่วนใหญ่ ให้เด็กสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างหลากหลาย
 - ให้เสรีในการพูดคุยเรื่องนี้อาจนำไปสู่ธรรมเนียมปฏิบัติทางศาสนาที่อาจเกี่ยวกับการแบ่งแยกเพศภายในคริสตจักรด้วย
- ขั้นตอนที่ 3. ให้ครูนำบทสนทนาเพื่อที่เด็กจะได้ยอมรับว่า พระเจ้าออกแบบผู้ชายกับผู้หญิงมาแตกต่างกัน และในพระคัมภีร์ก็ยอมรับถึงบทบาทที่แตกต่างกันของผู้ชายกับผู้หญิงด้วย

- ขั้นตอนที่ 4. ย้อนให้เด็กวัยรุ่นคิดถึงตอนที่เรียนบทที่ 1 ความแตกต่างไม่ได้หมายถึงว่าสิ่งที่ไม่เหมือนเรานั้นแย่ เพศแต่ละเพศก็เป็นของประทานที่มีลักษณะพิเศษในตัวเอง พระคำของพระเจ้าบอกไว้อย่างชัดเจนว่าทั้งผู้ชายและผู้หญิงต่างถูกสร้างขึ้นตามพระฉายาของพระเจ้า พระเจ้าทรงสร้างทั้งผู้ชายและผู้หญิงมาเพื่อให้มาเติมเต็มซึ่งกันและกัน
- อย่างไรก็ดี ยกเว้นแต่เรื่องความแตกต่างทางร่างกาย ทั้งผู้ชายและผู้หญิงต่างก็มีลักษณะที่ทำให้เราเป็นมนุษย์เหมือนกัน ผู้ชายหลายคนอาจแข็งแรงมาก แล้วบางที่ผู้หญิงบางคนก็มีรูปร่างแข็งแรงได้เหมือนกัน แต่ทั้งคู่ก็มีลักษณะแบบเดียวกัน
- ปฐมกาล 1:27 กล่าวไว้ว่า “ดังนั้นพระเจ้าได้ทรงสร้างมนุษย์ตามแบบพระฉายาของพระองค์ พระองค์ได้ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นตามแบบพระฉายาของพระเจ้า พระองค์ได้ทรงสร้างพวกเขาให้เป็นชายและหญิง”
- สรุปว่าทุกสิ่งที่ทำให้เราเป็นมนุษย์ ที่ถูกสร้างขึ้นตามพระฉายาของพระเจ้า สามารถเห็นได้อย่างชัดเจนทั้งในผู้ชายและผู้หญิง
- ขั้นตอนที่ 5. ช่วงสุดท้าย ให้ครูนำรูปภาพ, โปสเตอร์, หรือสิ่งของที่สื่อให้เห็นถึงคนพิการ (คนตาบอด, คนที่ไม่สามารถเคลื่อนไหวร่างกายได้, คนไม่สมประกอบ) ให้เด็กดู ลองคุยถึงสิ่งที่เห็นได้ชัดเกี่ยวกับการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมในสังคมต่อคนพิการทั้งทางร่างกายและจิตใจ ยกประเด็นยากๆ ขึ้นมาคุยเช่น ถามว่า “ทำไมเราถึงชอบล้อเลียนคนอื่น?” ลองให้เด็กช่วยกันตอบ ทำทนายให้เด็กวัยรุ่นคิดและเสียใจในสิ่งที่ตัวเองเคยทำ และจะไม่เยาะเย้ยคนอื่นแบบนั้นอีก หรือให้สัญญาว่าจะไม่เข้าไปร่วมได้หากอยู่ในเหตุการณ์ทำนองนั้น

กิจกรรมสรุปบทเรียน

สรุปโดยการหนุนใจให้เด็กเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของพระเยซูที่ทรงพูดถึงชาวสะมาเรียใจดี ในบทสนทนาเริ่มต้นที่พระเยซูทรงเห็นด้วยกับกฎบัญญัติทั้งหมดในพระคัมภีร์: “จงรักองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นพระเจ้าของเจ้าด้วยสุดจิตสุดใจของเจ้า ด้วยสุดกำลังและสิ้นสุดความคิดของเจ้า และจงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง” (ลูกา 10:27)

จากนั้นพระเยซูจึงเล่าคำอุปมาชาวสะมาเรียใจดี ประเด็นของพระองค์ก็คือ ทุกคนไม่ว่าจะเชื่อชาติอะไร เพศ หรือมีความสามารถแค่ไหน คนที่เป็นเพื่อนกับผู้อื่นด้วยความจริงใจเท่านั้นที่พระองค์จะถือว่าเป็นสาวก

นำไปใช้ในการแสดงละคร

- ขั้นตอนที่ 1. แบ่งกลุ่มย่อย ให้แต่ละกลุ่มทำละครขึ้นมาที่แสดงให้เห็นภาพของการข่มเหงหรือความอคติที่มีต่อคนบางกลุ่มในสังคม และคริสเตียนควรตอบสนองด้วยความรักและความเมตตาอย่าง ด้วยการรักเพื่อนบ้าน มอบหมายแต่ละหัวข้อต่อไปนี้ให้แต่ละกลุ่ม
- การแบ่งแยกทางเพศ
 - การแบ่งแยกทางเชื้อชาติ
 - ความพิการ

โดยให้เด็กใช้เรื่อง ชาวสะมาเรียใจดีมาปรับใช้ในบทละคร และให้แต่ละกลุ่มเขียนบทละครสั้นๆ ขึ้นมาเอง ละครควรจะบรรยายความไม่เป็นธรรมในสังคมที่เห็นได้ทั่วไป และในฐานะที่เป็นคริสเตียนควรมีลักษณะที่แตกต่างจากคนในสังคมอย่างไร

คำแนะนำ: ถ้าชั้นเรียนมีเด็กน้อย ครูอาจจะปรับให้เหลือแค่แสดงละครเรื่องเดียว คือเรื่องชาวสะมาเรียใจดีก็ได้

ขั้นตอนที่ 2. ให้แต่ละกลุ่มออกมาแสดงละครให้เพื่อนดู (ครูอาจจะให้เด็กได้ฝึกมากขึ้น และไปแสดงบนโบสถ์ หรือสถานที่อื่น แล้วแต่ความเหมาะสม)

สรุปด้วยคำอธิษฐาน ขอพระเมตตา และสติปัญญาจากพระเจ้าที่เราจะตอบสนองต่อเพื่อนบ้านด้วยความรัก ถึงแม้เราจะอยู่ในโลกที่เต็มไปด้วยความเกลียดชัง ขอพระเจ้าที่จะปกป้องหัวใจของเราต่อทัศนคติที่เกลียดชังผู้อื่น และพฤติกรรมที่มีอคติและตัดสินผู้อื่น

คำแนะนำเพื่อความสำเร็จในการสอน

ให้ครูลองอ่านคำแนะนำหรือข้อคิดต่อไปนี้เพื่อปรับใช้ให้เข้ากับการสอน:

1. ให้ครูเตรียมสอนมาก่อนล่วงหน้าด้วยการอ่านบทเรียนและแผนการสอนทั้งหมด อาจจะจดโน้ตไว้เพื่อเตรียมตัว จากนั้นอ่านบทเรียนอีกครั้งและเตรียมอุปกรณ์ไว้ก่อนเลย
2. ขณะที่รวบรวมวัสดุอุปกรณ์เพื่อใช้ในบทเรียน ครูสามารถใช้ความคิดสร้างสรรค์เพื่อปรับเปลี่ยน หรือประยุกต์ใช้วัสดุอุปกรณ์ที่หาได้ง่ายในท้องถิ่น หรือที่เหมาะสมกับเด็กวัยรุ่นที่ครูรู้จักมากกว่า
3. ระวังเรื่องการใช้เวลาในการสอนให้ดี เพราะบางกิจกรรมอาจใช้เวลานานกว่าระยะเวลาในการเรียนการสอน จะให้ดีครูควรฝึกสอนจริงๆ ดูแล้วจับเวลา ครูอาจจะต้องจัดลำดับความสำคัญว่าจะสอนอะไรก่อนหลัง หรือถ้าทำได้ ครูอาจจะแบ่งบางบทเรียนออกเป็นสอน 2 สัปดาห์ก็ได้
4. เมื่อทำงานกับเยาวชน ครูกำลังสอนคนที่มีจิตใจเด็กแต่กำลังจะโตเป็นผู้ใหญ่ พวกเขา กำลังมีความคิดและตั้งคำถามในสิ่งที่ตัวเองเชื่อ ดังนั้นครูต้องเตรียมพร้อมที่จะตอบคำถามยากๆ ในบางครั้ง อาจจะต้องอดทนและใช้ความรักมากเป็นพิเศษถ้าเด็กวัยรุ่นบางคนอาจจะพูดจา โผงผาง ไม่ระมัดระวัง และในบางครั้ง เด็กวัยรุ่นที่ครูสอนอาจไม่ใช่คริสเตียนและไม่เห็นด้วยกับหลักการในพระคัมภีร์ ให้ครูอดทน และใช้หลักการ รักเพื่อนบ้าน (ซึ่งก็คือเด็กวัยรุ่น) เมื่อใดก็ตามที่เด็กวัยรุ่นอาจจะไม่ค่อยน่ารัก
5. อธิบายให้เด็กวัยรุ่นฟังตอนเริ่มต้นหลักสูตรว่า บทเรียนนี้อาจต้องใช้ความอดทนในการรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่างเป็นพิเศษ เตือนให้เด็กวัยรุ่นยอมรับว่าอาจจะต้องเรียนเรื่องที่เป็นประเด็นขัดแย้ง และครูต้องการบรรยากาศที่ปลอดภัยต่อการแสดงความคิดเห็นต่อกัน

การวัดผล

ลองฝึกสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปโดยทำกิจกรรมต่อไปนี้

ตาราง 1 กิจกรรมวัดผล

คำถาม	คำตอบ
เรารู้ได้อย่างไรว่าวัฒนธรรมหนึ่งๆ ถูกหรือผิด	ไม่มีวัฒนธรรมไหนที่ผิด เพราะทุกวัฒนธรรมแตกต่างกัน แต่เมื่อวัฒนธรรมนั้นขัดแย้งกับพระคัมภีร์ วัฒนธรรมนั้นก็ผิด
ตามโลกทัศน์ของคริสเตียน เรามองพระเจ้าอย่างไร?	มีพระเจ้าเพียงองค์เดียว ผู้ทรงเป็นผู้สร้างสรรพสิ่ง
ตามโลกทัศน์ของคริสเตียน เรามองตัวเองอย่างไร?	มนุษย์ทุกคนถูกสร้างขึ้นตามพระฉายาของพระองค์
ตามโลกทัศน์ของคริสเตียน เรามองคนอื่นอย่างไร?	พระเจ้าทรงสร้างให้เรามีความสัมพันธ์ที่ดีและรักพระองค์ และคนอื่นๆ ด้วย
ตามโลกทัศน์ของคริสเตียน เรามองธรรมชาติรอบตัวอย่างไร?	พระเจ้าสร้างเราให้เป็นผู้รักษาที่ดีต่อสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง เหมือนกับที่พระองค์ทรงเป็น
อะไรคือ โลกาวัดณ์?	โลกาวัดณ์อธิบายถึงว่าทุกส่วนในชีวิตของเราแต่ละคนสามารถเชื่อมโยงและส่งผลต่อกันในโลกได้อย่างไร
คนประเภทไหนที่พระเจ้าทรงชื่นชอบ?	พระเจ้าทรงรักทุกคน
คนแบบไหนที่พระเยซูบอกว่าเป็นเพื่อนบ้านของเรา?	พระเยซูทรงตอบว่า ทุกคน (โดยเฉพาะคนที่ต้องการความช่วยเหลือ) เป็นเพื่อนบ้านของเรา และเราปฏิบัติต่อเพื่อนบ้านด้วยความรัก
คนเราทุกวันนี้มักตัดสินจากอะไรเป็นส่วนใหญ่?	เราแบ่งแยกคนตามเชื้อชาติ, เพศ, ความพิการทางร่างกาย (รวมทั้งศาสนา หรือระบบความเชื่ออื่นๆ)

การประเมินผล

ประเมินกระบวนการเรียนรู้/แผนการสอนตลอดทั้งกิจกรรม

ตาราง 2 กิจกรรมประเมินผล

คำถาม	คำตอบ
การใช้หลักสูตรนี้ ครูสามารถสื่อสารหลักการได้อย่างตรงประเด็น ในทางที่เด็กสามารถเชื่อมโยงได้หรือไม่? - ถ้าเช่นนั้น มีหัวข้อใดที่สัมพันธ์กันมากที่สุด - ถ้าไม่ ส่วนใดขาดหายไป?	
หลักสูตรนี้มีขั้นตอนดีไหม? ถ้าไม่, ครูจะปรับปรุงตรงไหนบ้าง?	
คำสั่งในแต่ละส่วนเข้าใจง่ายไหม? ถ้าไม่ มีคำถามอะไรบ้างที่ควรขยายความหรือทำให้เข้าใจง่ายขึ้น?	
ครูเข้าใจคำศัพท์ทุกคำในเอกสารนี้ไป ถ้าไม่ มีคำไหนบ้างที่ไม่เข้าใจ?	
มีอุปกรณ์การสอนหรือแหล่งการเรียนรู้อะไรบ้างที่หาได้ยาก? ถ้าเช่นนั้น มีวัสดุ/อุปกรณ์ หรือสื่อการสอนอะไรบ้างที่หาได้ง่ายและครูอยากแนะนำ?	

ความคิดเห็นเพิ่มเติม:

บรรณานุกรม

All Scripture quotations, unless otherwise noted, are taken from the Holy Bible, New International Version®. NIV®. Copyright © 1973, 1978, 1984 by International Bible Society. Used in accordance with published permissions granted by Zondervan. All rights reserved.